Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 322
Marți 28 mai 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

PE OGOARE ÎN ACESTE ZILE

Cît mai mari suprafețe prășite mecanic

In ultimele săptămîni au căzut ploi abundente în toate regiunile țării. Paralel cu dezvoltarea culturilor au crescut însă și buruienile. Pentru ca lucrările de întreținere a culturilor să se execute în timp cît se poate de scurt și ori de cîte ori este nevoie, oamenii muncii de pe ogoare au datoria să folosească pe scară largă la această lucrare mijloacele mecanizate.

In unitățile agricole socialiste unde cultivatoarele și prășitoarele sînt folosite din plin, ca, de pildă, la gospodăria de stat Săcuieni — Bacău, S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, etc., s-au și obținut frumoase rezultate la prășit. In unele S.M.T.-uri însă, cum sînt: Anghelești — București, Comișani — Ploești, Circea — Craiova etc., nu s-a încheiat pînă acum măcar un singur contract cu unitățile deservite pentru prășit mecanic, deși stațiunile respective au fost înzestrate cu un bogat utilaj ce poate fi folosit la această lucrare.

In aceste zile hotărîtoare pentru soarta recoltei, conducerile unităților agricole socialiste trebuie să ia măsuri pentru a se folosi la prășit din plin cultivatoarele și prășitoarele. S.M.T.-urile au datoria să desfășoare o muncă temeinică pentru a contracta cît mai mari suprafețe ce pot fi prășite mecanic. In scopul executării prășitului pe cît mai mari suprafețe, este necesar să se folosească pe lîngă tractoarele speciale cu cultivatoare suspendate și cultivatoarele CUT-21. Mecanizatorii trebuie să fie totodată instruiți să respecte pe deplin calitatea prășitului, creînd astfel culturilor condiții optime de dezvoltare.

Datorită utilajului modern cu care au fost înzestrate, în multe gospodării agricole de stat din țară lucrările în plantațiile de viță de vie se execută cu mijloace mecanizate. In fotografie: tractoristul Victor Croitoru ară și grăpează pe o plantație cu viță de vie a gospodăriei de stat Murfatlar, regiunea Cons tanța, folosind un tractor pe roți de cauciuc cu plug suspendat.

Ce are de gînd conducerea S. M. T.-ului Tecuci?

In campania însămînțărilor de primăvară, S.M.T. Tecuci s-a situat printre stațiunile fruntașe din regiunea Galați. Din păcate însă nu aceleași cuvinte de laudă se pot spune despre acest S.M.T. în privința reparării utilajului agricol necesar în campania de vară. Pînă zilele trecute la S.M.T. Tecuci fuseseră reparate și revizuite numai 16 batoze din cele 51 existente. Totodată secerătorile legători, fuseseră reparate abia în procent de 40 la sută. Cam în aceeași situație se găseau și cele două combine ale stațiunii. De altfel, la una din aceste combine nici măcar nu s-a început demontarea motorului și a cutiei de viteze.

Este cu atît mai de neînțeles această rămînere în urmă cu cît în comparație cu alți ani, S.M.T. Tecuci s-a aprovizionat din vreme de data aceasta, cu o parte din piesele de schimb și cu materialul lemnos necesar reparării utilajului agricol.

Se pune întrebarea: Ce așteaptă conducerea acestei stațiuni? Cînd are de gînd să impulsioneze munca de pregătire a utilajului agricol pentru campania de recoltare? Li se pare tovarășilor director Aliman și ing. Popescu, mecanicul șef, că cele 35 de batoze ce au mai rămas de reparat constituie „o nimica toată"?

Intrebări asemănătoare se pot pune și comitetului de întreprindere al S.M.T.-ului Tecuci, care nu desfășoară nici-o activitate în rîndul mecanizatorilor pentru a-i mobiliza să intensifice întrecerea socialistă, în vederea terminării pregătirii utilajului în cel mai scurt timp.

B. GHEORGHE

FRUNTAȘI pe ȚARĂ

In campania de primăvară din acest an, din 236 de S.M.T.-uri în producție și-au realizat și depășit sarcina de plan a campaniei, 178 S.M.T.-uri. Din acestea s-au evidențiat în mod deosebit următoarele: Traian Sat Galați 193,3 la sută; Romanu-Galați 190,61 la sută; Ulmeni-București 186,6 la sută; Făgăraș-regiunea Stalin 162,02 la sută; Freidorf-Timișoara 161,14 la sută și Inotești-Ploești 159,3 la sută.

Realizări de seamă au obținut următoarele brigăzi: 1. Dinu Ion — brigada a 13-a S.M.T. Inotești 287 la sută; 2. Marcovici Pandele — brigada a 2-a S.M.T. Freidorf 250 la sută; 3. Popa Zamfir — brigada a 6-a S.M.T. Grivița 236 la sută; 4. Pătroiu Ion — brigada a 11-a S.M.T. Chișinău-Criș 224 la sută.

Următorii tractoriști au realizat cele mai mari depășiri de normă:

1. Anghel Ștefan de la S.M.T. Ulmeni **545 LA SUTA.**
2. Dinu St. Mihai de la S.M.T. Inotești **420 LA SUTA.**
3. Cojocărașu Adrian de la S.M.T. Rădăuți **396 LA SUTA.**
4. Tulbure Gheorghe de la S.M.T. Agnita **366 LA SUTA.**

La plantarea roșiilor

Muncitorii de la secția Mihăilești a gospodăriei agricole de stat „Bragadiru" zoresc plantarea roșiilor de toamnă. Iată-i în fotografie pe Stan Dragnea, Georgeta Radu și Paraschiv Maria fruntașe în întrecerea dintre membrii brigăzii legumicole, lucrînd pe o parcelă din sectorul III al grădinei secției.

(Foto: SEVERIN P.)

Lucrările de întreținere a culturilor de porumb în regiunea Constanța

Ing. Constanța Nicolae
Stațiunea experimentală agricolă Valu lui Traian, regiunea Constanța

Importanța lucrărilor în perioada întreținerii culturilor este accentuată de factorii climatici naturali. Dintre acești factori, în regiunea noastră factorul apă este esențial și cel care imprimă în general și mărimea recoltelor.

Anul acesta, rezerva de apă din sol, acumulată în perioada din toamnă și iarnă, a fost insuficientă dar a fost refăcută în urma ploilor abundente din ultima vreme.

Ploile căzute au condiționat răsărirea uniformă a culturilor. Dar în afară de acest aspect favorabil, ploile au cauzat și apariția în masă a buruienilor.

Este cunoscut faptul că buruienile stînjenesc dezvoltarea normală a plantelor agricole ducînd la micșorarea recoltelor și deprecierea calitativă a semințelor obținute. După determinările făcute, pagubele produse de buruieni sînt mari în unii ani pentru țara noastră.

Porumbul invadat de buruieni crește anemic, este galben din cauza lipsei de hrană și dă recolte slabe.

In vederea obținerii unor recolte bogate de porumb o deosebită importanță are executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de întreținere. In sistemul lucrărilor de întreținere la această cultură, principala lucrare este prășitul.

La porumb, numărul prașilelor este influențat de precipitațiile care cad precum și de natura solului. In regiunea noastră se recomandă, în general, 3 prașile. O atenție deosebită trebuie să dăm adîncimii la care se prășește porumbul.

Prima prașila trebuie făcută cînd plantele au 3—4 frunze, la adîncimea de 10—12 cm pentru a crea condiții favorabile dezvoltării unor rădăcini puternice; a 2-a prașilă trebuie făcută la 6—8 cm, iar a treia prașilă la 5—6 cm pentru a nu se tăia rădăcinile adventive ce se formează la suprafața solului, acestea ajutînd la susținerea și hrănirea plantelor.

O dată cu prima prașilă se face și răritul, lăsîndu-se 2 plante iar la a doua prașilă o singură plantă la cuib, sau la distanța de 40—50 cm pe rînd. La apariția copililor este necesar să se facă copilitul și să se repete la fiecare prașilă în special pentru soiurile ce copilesc din abundență.

Unii țărani cu gospodării individuale din regiune obișnuiesc să execute la porumb în loc de 3 prașile un singur prășit și un rărițat sau un mușuroit. Acest sistem de lucrare constituie una din cauzele recoltelor scăzute.

Experiențele de la stațiunea noastră pe o serie de ani (1934, 1936, 1937), cu lucrări de întreținere la porumb, dovedesc, prin cifre, importanța prașilelor și necesitatea de a înlătura rărițatul.

Din rezultatele obținute în anii respectivi reiese că producțiile cresc în funcție de numărul prașilelor aplicate. Totuși, în condițiile regiunii noastre varianta cu 3 prașile este cea mai indicată, fiind în același timp și cea mai economică. Sporul de recolte obținute atunci cînd s-au dat mai mult de 3 prașile nu reprezintă o creștere însemnată a producției. Ținînd seama că prașilele a 4-a și eventual a 5-a, în majoritatea cazurilor nu se pot realiza decît manual, nu sînt aplicabile. Cînd în loc de 2 s-au aplicat 3 prașile, sporul adus de prașila a 3-a a fost de 426 kg boabe la ha sau 19,5 la sută. De asemenea, cînd în loc de 3 prașile s-au aplicat două prașile și un mușuroit, producția a fost mai scăzută decît cea obținută prin 3 prașile cu 362 kg boabe la ha sau cu 16,6 la sută. In cazul cînd în loc de 2 prașile mecanice s-a aplicat o prașilă și un rărițat, producția obținută a fost mai mică cu 354 kg boabe la ha.

In regiunile secetoase rărițatul și mușuroitul contribuie la micșorarea recoltei de porumb din cauza măririi suprafeței solului cu cca 20—30 la sută și deci a pierderilor mai mari de apă din rezervele acumulate în sol.

In concluzie, pentru regiunea noastră recomandăm în cultura porumbului aplicarea a 3 prașile mecanice și înlăturarea mușuroitului și rărițatului.

Pentru obținerea unor producții sporite de porumb o importantă lucrare în sistemul lucrărilor de întreținere o constituie îngrășarea suplimentară pe faze de vegetație.

La stațiunea noastră dîndu-se în anul 1951 o cantitate de 100 kg azotat de amoniu la ha la prașila a 1-a și 50 kg azotat de amoniu la ha la prașila a 3-a s-a obținut un spor de recoltă de 34,5 la sută sau 519 kg boabe la ha față de parcelele neîngrășate. In anul 1955, pe o solă de 30 ha în cultura mare a stațiunii noastre, prin îngrășare la prașila a 2-a cu 75 kg superfosfat și 50 kg azotat de amoniu la hectar, s-au obținut 2.800 kg boabe la ha față de numai 2.200 kg boabe la ha pe terenul neîngrășat.

O metodă agrotehnică, ce trebuie aplicată în timpul vegetației la cultura porumbului, este polenizarea suplimentară artificială, preconizată de profesorul sovietic Musiiko.

Se știe că porumbul înflorește la sfîrșitul lui iunie, începutul lui iulie, cînd

(Continuare în pag. a 4-a).

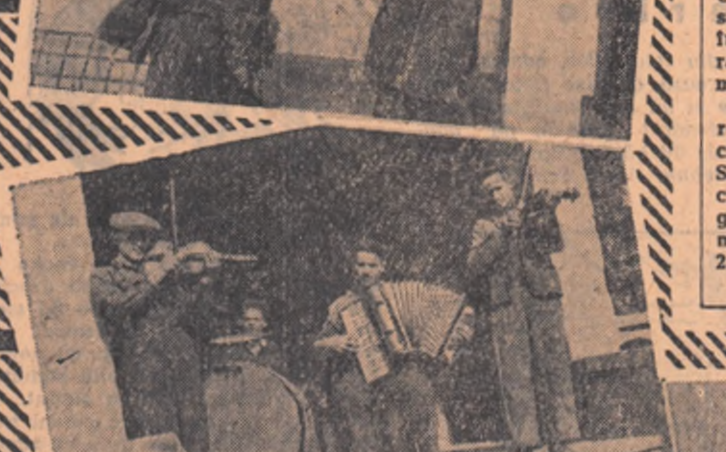
La S.M.T. Frumușica

La S.M.T. Frumușica — Iași mecanizatorii au muncit cu vrednicie, pentru a termina din timp pregătirea utilajului. Obiectivul aparatului de fotografiat i-a surprins pe mecanici revizuind ultima secerătoare-legătoare. (foto 1).

Fruntașii la lucrările de reparație sînt popularizați la gazeta de perete. In fotografia 2 cîțiva tovarăși din conducerea stațiunii discutînd un articol nou, cu privire la succesele mecanizatorilor.

La S.M.T. Frumușica mecanizatorii desfășoară și o rodnică activitate artistică. Iată-i pe patru membri ai orchestrei: Roată Constantin, Teodor Ion, Rățoi Gheorghe, Cotradiol Petrică (foto 3).

In ultimul timp a crescut mult nivelul de trai al mecanizatorilor. In fotografie: cîteva din noile apartamente construite pentru familiști (fotografia 4-a).

CONTRACTEAZĂ cereale CU STATUL

Vor vinde statului surplusul lor de cereale

Hotărîrea prin care sînt reglementate condițiile în care se face contractarea cerealelor a fost primită cu viu interes în satele raionului Arad. Ea a fost citită și dezbătută pe larg în toate gospodăriile colective și întovărășirile agricole, iar țăranii muncitori au discutat-o în adunări la căminele culturale.

Indată ce a început acțiunea de încheiere a contractelor, agenția raională a I.C.S. „Recolta" a și înregistrat primele succese. Astfel, numai în două zile au fost încheiate contracte pentru 120 tone de grîu, 366 tone de floarea-soarelui, 527 tone de orzoaică etc. Cu cele mai mari cantități s-au înscris gospodăriile colective din Zădăreni, cu 20.000 kg de grîu și 9000 kg de orzoaică, cea din Șiria cu 15.000 kg de grîu și 9000 kg de orzoaică, cea din Vinga cu 144 tone de orzoaică și 3200 kg de floarea-soarelui, urmînd ca în curînd să contracteze și o însemnată cantitate de grîu. Mari cantități de grîu, orzoaică, floarea-soarelui și altele au contractat tot în aceste două zile colectivele din Firiteaz, Fîscut Șeceani, Vladimirescu, Frumușani, Sînnicolau Mic, Andrei Șaguna, Macea etc.

ION BORȘAN
corespondent

105.000 kg de grîu contractate la Radomirești

Desfășurînd o temeinică muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori cu privire la avantajele încheierii de contracte la prețuri ferme și asocierii pentru obținerea surplusului de 10 la sută peste prețul stabilit, unitățile cooperatiste din raionul Drăgănești, regiunea Pitești, au obținut pînă acum frumoase rezultate. Astfel, în numai 15 zile au fost contractate aproape 650 tone de grîu, ceea ce reprezintă 80 la sută din sarcinile de plan pe raion. Fruntașe în munca de contractări sînt cooperativele din comunele Bășești, Radomirești și Mihăești.

— Eu socot că la noi, în Radomirești, se pot organiza cîteva asocieri — a spus comunistul Truică Sandu într-o adunare. Și ca unul ce cunosc avantajele asocierii, mă angajez, aci, în ședință, să intru primul și să închei contract pentru 2.000 kg de grîu.

Cuvîntul țăranului muncitor Truică Sandu a făcut ca mulți țărani participanți la adunare, precum și lucrătorii cooperativei să contracteze cîte 600—1.000 kg de grîu, punînd astfel bazele primei asocieri de vînzare a cerealelor în comuna Radomirești, care a contractat 33.000 kg de grîu. In zilele care au urmat, s-au mai înființat încă 2 asocieri. Toate trei au contractat pînă acum aproape 105.000 kg de grîu, adică 10 vagoane și jumătate.

Pe listele asociaților figurează numele celor mai harnici colectiviști, întovărășiți sau țărani muncitori din comună. Alături de colectivistul Radu Băsescu, figurează numele lui Haralambie Cotoi, membru al întovărășirii agricole, al lui Ilie Costache și Stanca Vasile, țărani muncitori cu gospodărie individuală, și mulți alții. Majoritatea celor care s-au asociat au contractat în medie cîte 1.000 kg de grîu.

— Cum ați reușit să obțineți asemenea rezultate la contractări? l-am întrebat pe tov. Ion Ciobanu, președintele cooperativei.

— Munca de lămurire, mi-a răspuns el. Cu sprijinul organizației de partid, noi am trimis pe cei mai pregătiți agitatori din rîndul lucrătorilor și membrilor cooperativei să meargă pe la casele oamenilor, cărora le-au fost arătate avantajele asocierii și contractării produselor cu cooperativa.

La cooperativă, la sfat sau la căminul cultural, la gazeta de perete și în alte locuri vizibile, am afișat materiale de agitație prin care se demonstra avantajele contractărilor și am popularizat pe primii contractanți. Acestea au dus la obținerea rezultatelor de pînă acum, a încheiat președintele cooperativei de consum din comuna Radomirești, regiunea Pitești

BENO THALLER

Au terminat plivitul

Știind că buruienile fură hrana plantelor și deci micșorează producția, țăranii muncitori din Giuluș, raionul Tîrnăveni, au folosit fiecare zi bună de lucru plivind buruienile din culturile de grîu, orz, ovăz. Pînă zilele trecute ei pliviseră păioasele în procent de 100 la sută.

Fruntași în muncile de întreținere a culturilor sînt harnicii țărani muncitori Ion Nistor, Mihai Chim și Gheorghe Popa.

SCULEANU AUREL
corespondent

Golurile la porumb au fost completate

Dornici să obțină producții cît mai mari la hectar, membrii întovărășirii „16 Februarie 1933" din comuna Severinești, raionul Turnu Severin, își îngrijesc cu multă dragoste culturile. Ei au executat pînă acum de două ori plivitul grîului pe cele 23 hectare.

Intre timp, membrii întovărășirii din Severinești s-au îngrijit și de porumb. Acesta a răsărit frumos, dar, ici-colo, cam rărut. Sub îndrumarea comitetului de conducere și a organizației de partid, întovărășiții au completat golurile.

GR. BORONTEA
corespondent

Săgeți

Tehnicianul agronom Ovidiu Coșbuc, de la gospodăria agricolă colectivă „Donca Simo" din comuna Crucea, raionul Hîrșova, nu se interesează de îndrumarea agrotehnică a colectiviștilor, fiind veșnic preocupat să umble îmbrăcat ca un malagambist și să-și petreacă vremea la restaurantul cooperativei.

— Ne-au păcălit ăștia de la circ!! Pe clovnul ăsta nu l-au băgat în program...
— Cum o să-l bage? Asta e agronomul nostru!!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Nici o comună FĂRĂ SECTOR SOCIALIST PUTERNIC

Intovărășiri pomicole

In multe comune ale raionului Sighet, regiunea Baia Mare, țăranii muncitori asociați au trecut la comasarea pămînturilor plantate cu pomi, constituind primele întovărășiri pomicole. Intre primele patru întovărășiri pomicole se numără și cea de la Ocna Șugătag, care, în 1956 și în primăvara lui 1957, a plantat pomi pe o suprafață totală de 60 ha.

In total, pe teritoriul raionului Sighet au fost plantați pomi, în 1956 și primăvara lui 1957, pe-o suprafață de 455 ha.

Cu sprijinul colectiviștilor și întovărășiților

(De la corespondentul nostru).— In perioada lucrărilor agricole de primăvară, ritmul cooperativizării agriculturii nu a slăbit în raionul Satu-Mare. In gospodăriile colective și întovărășirile existente, precum și în unitățile nou create au intrat 547 de familii de țărani muncitori cu 1.100 ha de pămînt. In prezent, în raionul Satu-Mare, 5 sate sînt complet cooperativizate, iar în alte 3 cooperativizarea e pe terminate.

In multe sate și comune colectiviștii și întovărășiții au contribuit la lărgirea sectorului socialist-cooperatist. Astfel, colectiviștii din Lazuri au participat în mod activ la formarea unei gospodării colective și a unei întovărășiri noi în satul Peleșul Mare și a unei întovărășiri în satul Moroieni. De asemenea și colectiviștii din Medieșul Aurit au sprijinit formarea unei noi colective în comuna Apa.

Incă un pas..

Satul Cerneți, fosta capitală a județului Mehedinți, cu peste o sută de ani în urmă, cînd Severinul era numai un mic și neînsemnat debarcader austriac, a sărbătorit de curînd înființarea unei cooperative agricole de producție cu rentă.

Aceasta este prima cooperativă formată în raion. Ea s-a născut din întovărășirea „Pandurii lui Tudor". Cele 23 de familii înscrise au adus în cooperativă 37 hectare de teren arabil și 4 atelaje. De ce din multele întovărășiri existente în raionul Tr. Severin s-a transformat în cooperativă de producție tocmai întovărășirea din Cerneți? Pentru că această întovărășire și-a format încă de anul trecut un puternic fond de bază, iar muncile agricole principale au fost efectuate în comun.

C. DAVID

Pe teme actuale

Năravuri vechi

Am aflat zilele trecute de la cîțiva colectiviști și podgoreni individuali din Jariștea, raionul Focșani, că, în acest an, cooperativa de credit și economie din comună a acordat, la un număr de 120 de membri, împrumuturi în valoare de 320 de mii lei.

Fapte frumoase!

Tinca Lăudaru a împrumutat, de pildă, 4.000 lei, pentru a-și construi casă, Florică Merăoiu — 2.000 lei, pentru a-și cumpăra vacă de lapte, iar Vasile Bolovan — 4.000 lei, cu care și-a cumpărat boi.

Creditele acestea sînt ajutoare prețioase pentru cei ce muncesc cu sîrg ca să sporească rodnicia ogoarelor să-și întărească gospodăria, să trăiască mai bine. De aceea, sătenii cu care am vorbit arătau în cuvinte calde mulțumirea și recunoștința față de partid și guvern, care au inițiat și sprijină acțiunea cooperativelor de credit și economie.

La Jariștea însă au ieșit la iveală, în problema creditelor, unele lucruri rele — năravuri vechi, care trebuie stîrpite cu desăvîrșire, oriunde ar fi întîlnite. In cazul de față e vorba de președintele cooperativei de credit și economie, Voicu Gh. Ion — scos azi din funcție. Acesta pretindea, nici mai mult nici mai puțin, bacșiș celor care solicitau împrumuturi. De la unii „mai slabi de înger", ca Maria Ghință, Maria Dănilă și alții, a primit cîte 150 — 200 lei; de la alții, ca Nastase Buchidan sau Vasile Tredea, nărăvitul Voicu Gh. Ion a primit, ce e drept, numai... făgăduieli. Cu acestea, firește, nu s-a mulțumit. Dar n-a avut încotro și a trebuit, pînă la urmă, să înghită în sec.

Vestea despre potlogăriile lui Voicu Gh. Ion s-a răspîndit apoi în tot satul. Și cum trebuia să se întîmple, membrii consiliului de conducere al cooperativei de credit și economie din Jariștea, sezisați de cel în cauză, s-au întrunit fără zăbavă, au analizat, pe baza probelor, „faptele" președintelui și au cerut într-un singur glas, scoaterea lui din funcțiune, ceea ce s-a și făcut.

— Bravo! au zis podgorenii din Jariștea, auzind despre ordinea care s-a făcut la cooperativa lor de credit și economie.

Bacșișul, acest vechi nărav, după cum se vede, nu a dispărut încă din practica unor oameni. E nevoie deci ca acolo unde întîlnim făptași — asemenea fostului președinte al cooperativei de credit și economie din Jariștea — să se procedeze așa cum au procedat membrii acelei cooperative — adică să li se arate „drumul"... Că de rest, neîndoelnic, are grijă justiția noastă populară.

RADU SANDU

Cultura şi viaţa

LUMINĂTORII din Dobroteşti

Constantin Laibăr nu are nici pe departe înfăţişarea impunătoare, severă, uneori aspră, a clasicului director de şcoală. Statura lui măruntă, faţa rotundă, zîmbitoare îi dau mai de grabă aerul unui profesor de muzică. Doar fruntea prea plină de cute, la cei treizeci şi cinci de ani ai săi şi ghiocei de la timple par sa arate că dincolo de zîmbetul copilăresc care-i luminează faţa se ascund sumedenie de griji. Aceasta este impresia pe care ţi-o face prima întîlnire cu directorul şcolii de 7 ani din Dobroteşti, sat din raionul Roşiori, aşezat nu departe de apa Vedei. In dimineaţa cînd am poposit aici, l-am găsit pe director în cancelarie. Discuta cu învăţătorii şi profesorii despre munca pe care vor trebui s-o ducă pentru înscrierea ţăranilor în întovărăşire.

Născut şi crescut în Dobroteşti, din părinţi, bunici şi străbunici de la coada sapei, Constantin Laibăr se simte legat cu trup şi suflet de toate transformările înnoitoare care s-au petrecut sub ochii lui. Gospodăria colectivă, cele 2 întovărăşiri agricole, căminul cultural, casa de naştere cele 3 biblioteci şi cîte altele sînt numai cîteva înfăptuiri la care a pus umărul şi el. Cîte ceasuri din timpul lui liber nu şi-a jertfit directorul şcolii pentru luminarea oamenilor pe care i-a văzut în anii copilăriei şi tinereţii lui cerşind cu baniţa sau strachina la curtea boierului! Nu trecea o zi în care el să nu-şi găsească timp să meargă din casă în casă, din om în om, discutînd cu fiecare şi lămurindu-l care sînt avantajele muncii unite. Iar atunci cînd în organizaţia de bază din comună s-a pus problema ca învăţătorii şi profesorii, luminători ai satului, să fie în fruntea muncii de lămurire pentru transformarea socialistă a agriculturii, Constantin Laibăr s-a angajat să nu-şi precupeţească nici un efort. Şi-a luat mai întîi la rînd neamurile. Zi după zi, seară după seară trecea pragul casei fraţilor lui, Năstase şi Marin. Şi după ce aceştia au dat cererile de înscriere în întovărăşire, directorul a trecut la văru-său Paraschiv. Nu pe toţi i-a putut convinge însă atît de uşor. Totuşi în Dobroteşti sînt vreo zece oameni care au intrat în întovărăşire la îndemnul lui Laibăr.

Iar alţii sînt pe cale de a-i urma sfatul.

Invăţătorii şi profesorii din Dobroteşti au deschis multe uşi, au luminat multe minţi. Unii cu metode şi iniţiative proprii. Elena Motăescu, de pildă, o femeie voinică şi foarte energică, a folosit vizitele făcute la domiciliul elevilor pentru a vorbi oamenilor despre foloasele muncii în comun. In acest fel învăţătoarea a reuşit nu numai să-i atragă pe părinţi în unităţile agricole cooperatiste din comună (s-au înscris în întovărăşirea agricolă îndemnaţi de ea Gheorghe Marineci, Ion Cristea şi alţii) ci şi să-i convingă pe aceştia sa-şi lase copiii să vină regulat la şcoală.

Invăţătoarea Ana Teodorescu, care deţine şi funcţia de bibliotecară, a folosit şi ea o metodă proprie: cărţile. Toată iarna, uşa bibliotecii n-a stat o clipa închisă. Iar dacă era viscol şi ţăranii se codeau să iasă din casă, bibliotecara îşi umplea servieta cu cărţi şi, înfruntînd nămeţii, ajungea pînă la căsuţele cele mai mărginaşe. Astfel au putut fi citite multe opere cunoscute ca: „Pămînt desţelenit", „Mitrea Cocor", „Desfăşurarea" etc. Şi rezultatele n-au întîrziat să se arate. Cei mai silitori cititori ai bibliotecii printre care Cristea Ilie, Voicu Gramă, Dumitru I. Stoica, Ioan I. Cristea, Maria I. Lupu şi alţii sînt membri ai întovărăşirilor.

...Serile de iarnă sînt lungi şi plicticoase. Femeile se adună la tors sau la împletit, bărbaţii la o snoavă, la o vorbă de duh. Asemenea adunări se numesc prin partea locului clăci-uri. Duminica însă, oamenii se strîng la căminul cultural unde se organizează serbări cu piese ca „Zestrea Ilenuţei", „Logodnică pe cinste" şi altele, care au ca temă tocmai transformarea socialistă a agriculturii. Invăţătorii şi profesorii din Dobroteşti au folosit cu pricepere şi aceste prilejuri pentru a-i convinge pe oameni să păşească cu încredere pe calea cea nouă.

★

...Am plecat de la şcoala din Dobroteşti spre alte meleaguri. In minte mi-au stăruit însă multă vreme, dragostea şi stăruinţa cu care au muncit cadrele didactice din această comună pentru cooperativizarea agriculturii.

SILVIA NEGREA

Ce să citim

Editura Consiliului Central al Sindicatelor: „Pe un făgaş bun"

Broşura oglindeşte activitatea culturală de masă din două unităţi agricole de stat: S.M.T. Bujor din regiunea Galaţi şi gospodăria agricolă de stat Piatra-Olt din regiunea Piteşti.

Printre cele mai frecvente manifestări culturale organizate la cluburile celor două unităţi, autorii broşurii remarcă pentru perioada de iarnă: audierile în comun ale emisiunilor radiofonice, serile literare urmate de dans, lectura presei, întrecerile sportive şi mai cu seamă cursurile de ridicare a calificării profesionale. In timpul campaniei formele muncii culturale de masă se schimbă. In aceste perioade se folosesc mai mult fotomontajele, se organizează biblioteci volante, iar brigăzile artistice de agitaţie prezintă programe speciale la locurile de muncă.

Descriind o activitate culturală variată, autorii subliniază un fapt deosebit de important şi anume că, pe lîngă caracterul distractiv, manifestările culturale au ajutat şi la educarea oamenilor în spiritul disciplinei şi conştiinciozităţii în muncă, contribuind astfel la ridicarea producţiei.

Experienţa valoroasă a celor două unităţi agricole de stat amintite mai sus, pe care broşura o reflectă în paginile sale, e bine să fie folosită pe scară din ce în ce mai largă. De aceea, recomandăm cu căldură lectura acestei broşuri tuturor cititorilor noştri.

Colţul inovatorului

Repararea bacurilor de filetat

Bacurile de filetat sînt folosite în mod curent în atelierele mecanice de reparaţii. Nu sînt rare cazurile însă cînd trusele sînt descompletate din lipsa unor dimensiuni de bacuri, acestea fiind sparte. Inlocuirea unui bac spart cu altul nou este costisitoare. Cunoscînd acestea, tov. Ionescu C. din Direcţia Generală a Centrelor Mecanice din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, a folosit o metodă de reparare a bacurilor sparte, care este aplicată cu succes în atelierele centrelor mecanice.

Metoda de reparare constă din următoarele operaţii: sfărîmăturile bacului spart se aşează pe o suprafaţă dreaptă şi se încing cu o sîrmă care se răsuceşte la capete cu mîna. Se toarnă gips în gura tăietoare şi canalele de degajare a şpanului, iar după uscare, se curăţă surplusul de gips de pe suprafaţa de deasupra bacului. La centrul bacului se dă o gaură de 3—4 mm diametru.

fig.1

Se confecţionează după aceea 4 rondele (fig. 1, piesele notate cu 1, 2, 3, 4). Prin mijlocul rondelelor (1, 2, 3) şi a bacului (7) se trece un şurub (5) cu piuliţă, care se aşează într-un suport (8) sau într-un cilindru metalic, de acelaşi diametru, însă mai înalt cu 3—4 mm. Rondela 4 se suprapune bacului, iar celelalte rondele se centrează. Pentru a acoperi golul suportului, întreg sistemul se strînge în şurubul cu piuliţă (5) între rondelele 1—4.

Se încălzeşte uşor la flacără întreg dispozitivul, apoi se toarnă în spaţiul rămas liber un aliaj oarecare, compoziţie, zinc sau plumb etc. Stratul de metal sau aliaj (6) (care formează un fel de inel în jurul bacului spart) nu trebuie să depăşească 4 mm, iar răcirea lui să se facă lent. Se fixează în menghină rondela 4, se demontează şurubul (5) şi rondelele 4, 3, 2, 1, se curăţă bacul de gips şi de resturile de metal şi se controlează reuşita turnării inelului, după care bacul poate fi întrebuinţat.

Bacul astfel reparat poate fi folosit în condiţii normale fără nici o diferenţă faţă de altul nou (fig. 2).

Pentru bacurile reglabile, autorul recomandă aplicarea aceleeaşi metode, cu deosebirea că tăietura pentru reglaj trebuie aranjată printr-un distanţier de tablă, astfel ca să se obţină diametrul normal al filetului. După aplicarea acestei metode de reparare, nu se recomandă să se despice din nou bacul pentru a-l face reglabil.

fig.2

Metoda de reparare a bacurilor sparte, arătată mai sus, poate fi aplicată cu uşurinţă în oricare atelier mecanic din S.M.T., gospodărie agricolă de stat sau colectivă, care are un utilaj oricît de redus şi fără maşini unelte. De aceea recomandăm ca bacurile sparte să nu fie aruncate, ci reparate după această metodă.

Ing. I. DIMITRIU
din Direcţia Generală a S.M.T.

E bine să ştim

Cum trebuie să combatem pesta porcină

Pesta porcină este o boală molipsitoare produsă de un microb foarte mic numit virus. Boala se răspîndeşte prin scursorile porcilor bolnavi (urină, bălegar, scursori din nas), prin transportul porcilor, prin carnea şi preparatele de carne provenite de la porcii bolnavi. In afară de aceasta, boala mai poate fi răspîndită de către cîini, păsări, muşte, mijloace de transport precum şi de personalul îngrijitor, (pe picioare şi îmbrăcăminte).

Cei mai uşor se îmbolnăvesc porcii rău întreţinuţi şi slăbiţi din cauza altor boli.

De obicei se îmbolnăvesc mai des porcii pînă la 6 luni. Boala începe cu scăderea poftei de mîncare, temperatură mare, constipaţie, apoi diaree verzuie, adeseori chiar cu sînge. Spre sfîrşitul bolii, porcii încep să tuşească şi suflă greu, iar pe suprafaţa pielii apar puncte dese, mici, roşii, sub formă de pete roşii, care nu devin palide la presiune şi care dau o culoare roşie pielii. Ei mor în 1—2 zile, iar alteori boala are o durată mai lungă.

In cazul apariţiei pestei porcine se aplică carantina.

Acolo unde pericolul de molipsire este mare, se recomandă vaccinarea tuturor porcilor. Cu această ocazie toţi porcii cu semne de boală se izolează imediat. Bălegarul infectat se supune sterilizării la platforma de bălegar, unde fermentează. Adăposturile se dezinfectează cu soluţie fierbinte de sodă caustică 2—3 la sută, sau cu soluţie de clorură de var 5—10 la sută.

Pentru a preveni boala, se va opri intrarea persoanelor străine în curtea porcilor. Resturile de bucătărie nu se vor da porcilor decît fierte. Adăposturile trebuie să fie încăpătoare, luminoase şi curăţite zilnic de bălegar. Jghiaburile vor fi curate. Porcii vor fi bine întreţinuţi, dîndu-li-se hrană suficientă şi de bună calitate. Porcii cu limbrici trebuie să fie trataţi.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să sprijine şi să dea concursul medicilor şi tehnicienilor veterinari în munca pe care aceştia o duc în vederea lichidării pestei porcine.

Salariaţii gospodăriilor agricole de stat, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii cu gospodării individuale, au datoria ca ori de cîte ori bănuiesc boala să anunţe sfaturile populare respective şi personalul veterinar — şi să respecte cu stricteţe sfaturile şi dispoziţiile care se dau în această problemă.

Dr. C. POPESCU

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

«Agronomul „pe teren"»

In ziarul „Agricultura Nouă" nr. 307 din 5 aprilie 1957 a fost publicată, printre altele, la rubrica satiră şi umor, o caricatură în care se arăta că ing. agronom Gavrileanu din comuna Ripile, raionul Tg. Ocna stă mai mult în birou în loc să meargă pe teren pentru a-i îndruma în mod practic pe ţăranii muncitori cum trebuie să aplice regulile agrotehnice în muncile agricole.

Răspunzîndu-ne, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Tg. Ocna ne arată că cele sezisate de ziar sînt juste inginerul agronom Gavrileanu este un element comod, căruia îi place să vorbească mult dar muncă de îndrumare pe teren, să facă cît mai puţină.

Comitetul executiv cu ajutorul secţiei agricole raionale l-a obligat pe tov. Gavrileanu să informeze periodic secţia agricolă de felul cum îşi desfăşoară activitatea, iar un membru al comitetului executiv al sfatului popular raional să verifice la faţa locului cum acest tovarăş se achită de sarcini în munca sa de inginer agronom.

Pentru tine!

Pentru tine, pentru tine,
Fiul meu, comoara mea,
Tot ce-i bun, tot ce-i mai bine,
Tot ce eu n-avui cîndva.

Viaţa toată, ca-n oglindă,
Să te prindă şi cuprindă.

Strîng în palma bătucită
Un ghioc al mîinii mici:
Rîndunică rătăcită
Intr-un cuib ca un arici.

Cîte cîntece de seară
In pătucul cald şi moale,
Ţi alintară şi-ngînară
Legănările domoale!

Fecioraş, măi drag fecior,
Dorul sufletului, dor!

Puişorul tatei, pui,
Fiul viitorului!

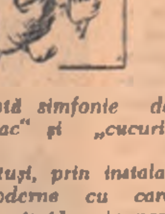
Moştenire fără preţ
Eu îţi las o viaţă-n pace:
Ţese-i straiul de frumuseţi
Şi ea, făt frumos te-o face!

PETRE PO[illegible]A

Din toată lumea

„Fabrica" de găini

Iată o întreprindere într-adevăr curioasă. Aci nu vei întîlni nici unul din zgomotele obişnuite într-o fabrică: zumzetul curelelor de transmisie, şuierul sirenei, uruitul strungurilor. In schimb, din zori şi pînă în asfinţit, o neîntreruptă simfonie de „cotcodac" şi „cucurigu".

Şi totuşi, prin instalaţiile moderne cu care este înzestrată, prin personalul său numeros, ferma de păsări de lîngă oraşul Adler, de la poalele Caucazului, este o adevărată fabrică de ouă şi găini. De aci pleacă în fiecare zi spre numeroasele sanatorii şi case de odihnă de pe malurile Mării Negre şi din Caucaz zeci de mii de ouă proaspete şi sute de păsări.

Ferma numără peste 120.000 de păsări, iar pentru îngrijirea lor sînt repartizaţi zeci de salariaţi.

Intr-o singură zi, pentru alimentarea cu apă a întregului efectiv de zburătoare se consumă 20.000 litri de apă. In anul 1954 ferma a livrat 5 milioane de ouă şi 180.000 kilograme de găini vii; în 1955 — 6 milioane de ouă şi 200.000 kg de găini.

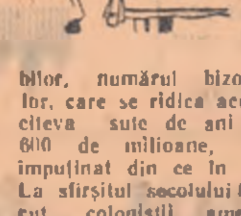
An de an, producţia fermei creşte neîncetat. Crescătorii de aci au creat şi rase noi, de mare valoare, cea mai cunoscută fiind rasa „Albă de Rusia". Găinile din această rasă cîntăresc peste $2^1/_2$ kg şi fac 180 de ouă pe an.

La Expoziţia agricolă din Moscova, ferma de păsări a sovhozului din Adler a obţinut numeroase premii pentru exemplarele expuse.

Friptură de bizon

Pe vremea cînd pe continentul american locuiau numai indienii, hrana lor de căpetenie o constituia carnea de bizon. (Cunoscut sub numele de zimbru, acest animal a trăit înainte vreme şi în ţara noastră).

O dată cu venirea albilor, numărul bizonilor, care se ridica acum cîteva sute de ani la 600 de milioane, s-a împuţinat din ce în ce. La sfîrşitul secolului trecut, coloniştii americani au pornit un adevărat război de exterminare a bizonilor, nu pentru carne, ci pentru pieile lor. După acest măcel, rămaseră în anul 1890 cu totul 541 de capete.

Luaţi sub protecţia guvernului, îngrijiţi în rezerve speciale, bizonii au început încetul cu încetul să se înmulţească iarăşi. De la 4.450 în 1934 şi 9.252 în 1951, numărul lor trece acum de 10.000 de capete.

De curînd, la tîrgul de animale din oraşul Sioux-City, statul Iowa (S.U.A.), s-a pus în vînzare după mulţi zeci de ani carne de bizon.

Copacii... cîntăreţi

In anumite regiuni ale Africii există o specie de arbori foarte ciudată, numiţi de băştinaşi copacii cîntăreţi.

Este aşa numitul copac flaut, un arbore din familia salcîmului, pe al cărui trunchi cresc nişte spini uriaşi, de cîteva ori mai mari decît ai salcîmului pe care-l cunoaştem. Miezul acestor spini constituie o hrană foarte apreciată de insecte. Ele îl rod pînă lasă spinul uscat. De îndată ce vîntul adie cît de uşor, spinii aceştia scobiţi scot sunete de diferite tonuri. Cînd vîntul bate mai tare, pădurea dă impresia — prin sunetele produse — a unei întregi orchestre de instrumente de suflat.

Decada culturii R.S.F.S.R.

KLEMENT ARCADIEVICI TIMIRIAZEV

Klement Arcadievici Timiriazev s-a născut la 3 iunie 1843 la Petersburg. Incă de la vîrsta de 15 ani el este nevoit să-şi cîştige singur existenţa, traducînd diferite lucrări ştiinţifice şi literare care îi îmbogăţesc foarte mult cunoştinţele.

La vîrsta de 23 de ani, avînd titlul de candidat în ştiinţe, Timiriazev lucrează pe unul din cîmpurile experimentale din gubernia Simbirsc, sub conducerea lui D. I. Mendeleev, demonstrînd ţăranilor din partea locului utilitatea arăturilor adînci, a îngrăşămintelor fosfatice, precum şi a cîtorva metode agrotehnice încercate pe aceste cîmpuri.

In anul 1877, Timiriazev îl vizitează pe Darwin, marele biolog englez, a cărui învăţătură o va adînci şi o va duce mai departe prin cercetările sale. Reintors în ţară, el este numit profesor de fiziologia plantelor la Universitatea din Moscova, înfiinţînd primele sere experimentale în institutele de învăţămînt superior din Rusia şi două laboratoare de fiziologie a plantelor, unul pe lîngă Academia de agricultură şi silvicultură din Petrovskaia, celălalt pe lîngă Universitatea din Moscova.

O mare parte din opera sa este consacrată aplicării în practică a numeroase teorii, cu deosebire în ceea ce priveşte agricultura. Timiriazev a studiat mijloacele de luptă împotriva secetei, fie prin aplicarea metodelor care sporesc capacitatea de folosire a apei de către organele subterane ale plantelor (arături adînci de toamnă, perdele de protecţie, reţinerea apelor primăvara), fie prin îngrăşăminte. Darul înnăscut de inventator şi constructor de aparate i-a dat putinţa realizării unor aparate cu care a putut întreprinde cercetări şi demonstra practic teoriile sale cu privire la asimilaţia clorofiliană, rolul îngrăşămintelor chimice şi altele.

In afară de un mare om de ştiinţă, Timiriazev a fost un luptător neobosit pentru binele poporului său, desfăşurînd o bogată activitate în diferite domenii. Deşi avea de înfruntat ignoranţa autorităţilor ţariste, care nu vedeau cu ochi buni cercetările sale, Timiriazev a continuat cu aceeaşi ardoare să lumineze tinerele generaţii cu adevărul ştiinţei. Lecţiile sale, pe care le ţinea la Academia din Moscova, erau urmărite cu interes nu numai de studenţii săi, ci şi de savanţii cu renume peste hotare.

Adevărat cetăţean al patriei sale, Timiriazev va fi în primele rînduri ale Revoluţiei Socialiste din Octombrie, ca deputat în sovietul de deputaţi ai oamenilor muncii din Moscova, în care a desfăşurat o largă activitate.

Recunoscător acestui mare om de ştiinţă, statul sovietic a dăruit numele său Academiei de agricultură din Moscova, unde Timiriazev şi-a ţinut lecţiile sale.

Nuntă în colhoz

de NIKOLAI GRIBACIOV

De dimineaţă trag zorile
Maşini după maşini în sat,
Curat de parcă, pasă-mi-te,
S-ar ţine la Kremlin un sfat.

Sosesc mereu, de oaspeţi pline,
Toţi cu fruntaşe şi fruntaşi;
Ele aduc aici, vezi bine,
Cinstite feţe de nuntaşi.

Şi şaizeci de eroi în muncă,
Oameni de frunte din raion,
Azi după-a datinei poruncă
Vin la mireasa cu plocon.

Ce mai de vornicei, măi frate!
Ce mai de lume... Să te ţii!
Şi-apoi şi neamurile toate,
Ba şi o droaie de copii...

Aşa încît nu-i chip în casa,
Oricît ai sta să chibzuieşti,
Să-ncapă oaspeţii la masă,
Oricîte mese rînduieşti.

Dar mirii zăbovesc, fireşte,
O clipă-n pragul părintesc;
Cum din bătrîni se-obişnuieşte,
Aici cîte-un pahar cinstesc

...Şirag stau mesele-n grădină,
Colo-n umbrarul răcoros
Şi-n cinstea mirilor închină
Paharul, un moşneag sfătos.

Şi le urează viaţă lungă
Şi o duzină de copii
Şi le doreşte să ajungă
La bătrîneţele-argintii

Război să nu se pomenească;
(Bărbatul cu nevasta doar,
Mă rog, să se mai războiască,
Dacă se poate, cît mai rar).

Tot curge vin din poloboace
Şi veselia e în toi,
Şi beau mesenii cît le place,
Ba cîte unii beau cît doi.

Colea se-ntinde hora mare,
Iar unii glasurile-şi dreg,
Poftind să-i tragă o cîntare
Să zguduie Caucazu-ntreg.

Iar babele mereu suspină,
Ba chiar şi lăcrimează, zău:
Mărită azi o eroină —
Le pare bine, dar şi rău.

Şi li-i necaz că altă dată,
In veacul greu şi chinuit,
Atîta cinste niciodată
Şi-asemeni nunţi n-au pomenit...

Dar iată că bătrînul soare
S-a stins pe creste. Printre stînci
Vuieşte rîul în vîltoare
In văgăunile adînci.

Amurgu-ncet din munţi coboară
Peste livezi şi peste vii
Şi în grădină se strecoară
Un roi de stele argintii.

Şi mirii în iatac s-ar duce,
Dar nu e chip de-mpotrivit;
Aicea zorii să-i apuce,
Că au ei vreme de dormit!

Oricum, dar încă niciodată
N-a mai văzut pe-acest meleag
O nuntă-atît de minunată
Caucazul, cît îi de moşneag...

„Măi, eşti un bîtru bun de glume,
Vor zice unii, negreşit, —
Şi toate ce le-ai spus, anume
De dragul vorbei le-ai scornit!"

Eu n-am de ce să mint, măi frate;
Spun numai ceea ce-am văzut:
Chiar eu în satul Konokati
La nunta asta-am petrecut.

Hei, în grădina cea umbroasă
Atunci tot satul a nuntit,
Cu şaizeci de eroi la masă,
Intocmai cum v-am povestit.

In romîneşte de IGOR BLOCK

Satiră şi umor

PACAT DE MAGAR!...

Omul intră grăbit în micul birou al gospodăriei agricole colective Chirnogeni, raionul Negru Vodă.

— Vreau să vorbesc cu preşedintele gospodăriei!

— Eu sînt! răspunde un om între două vîrste, Rizea mă cheamă.

— Imi pare bine! Şi pe mine Andrei Bălan, inventatorul găleţii fermecate; pot să spun că dumnezeu m-a trimis aici, să vă salvez şi pe dumneavoastră şi pe măgar!

— Vezi dumneata, zice Rizea nedumerit, dacă d-asta te trimise dumnezeu încoace, bătuşi drumul degeaba, fiindcă şi noi, şi măgarul sîntem sănătoşi tun.

— Dar munca lui cu învîrtirea roţii pentru scoaterea apei din puţ, dar năzuinţa dumneavoastră, a colectiviştilor, de-a avea o dată şi-o dată posibilitatea de-a uda pămîntul prin mijloace moderne?

— Asta-i altceva! zice Rizea gînditor.

— Păi vezi? Natura a fost cam ingrată cu unele părţi dobrogene şi apa, cum ştim, e pe aici mai preţioasă ca mărgăritarul. Dar aparatul inventat de mine rezolvă această problemă. Cît face măgarul colectivei în 12 ore face invenţia mea numai într-o oră. Şi să mai zici că nu m-a trimis dumnezeu aici! Iar dacă asta nu-i de ajuns, am şi recomandaţia călduroasă a fratelui Moroianu, şeful serviciului construcţii din direcţia agricolă regională Constanţa. Sper c-ai auzit de el?

— Sigur. E... frate cu dumneata?

— Nu, da-i zic aşa fiindcă mi-e simpatic şi-a avut bunăvoinţa să mă recomande călduros şi, ştii dumneata, o recomandare...

— Da... da... face Rizea înghiţind în sec. Şi... cam cît zici c-ar costa invenţia asta?

— La vreo patru mii de lei. In schimb... Da' hai în curte, să-ţi explic.

Blînd şi harnic, măgăruşul colectivei învîrtea la roata puţului, care trebuia să scoată găleata de la o adîncime de 60 de metri.

— Cîte ore trage pe zi?

— Are muncă nenormată! zîmbeşte preşedintele colectivei.

— Păcat de el! suspină Bălan. Mi se rupe inima cînd îl văd, dar... Se apropie de măgăruş şi-l bate uşurel pe şira spinării...

★

Cînd să facă proba cu „găleata minune", membrii gospodăriei agricole colective din Chirnogeni constatară că era imposibil să fie folosită la ceva, fiindcă... stătea ţeapănă, şi că de fapt, ce făcea măgăruşul în 12 ore nu făcea „invenţia" nici în 12 zile!

I se rupsese „inventatorului" inima după urechiat, dar mai mult i se rupea acum inima lui Rizea după cei 4000 de lei aruncaţi cu uşurinţă în... puţ.

...Astăzi, aparatul „miraculos" stă aruncat în curtea colectivei, iar măgarul — care habar n-are de covorul zburător şi binefacerile „găleţii fermecate" — şi-a reluat meseria.

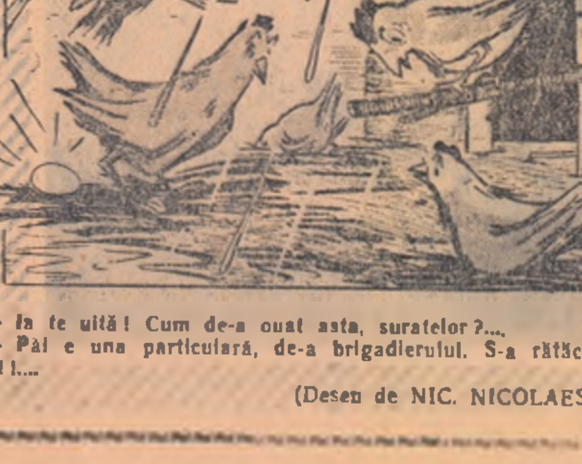
Păcat de măgar, de bani; păcat de Rizea şi de membrii comitetului de conducere al gospodăriei, care au înghiţit găluşca. Păcat şi de Moroianu, care a avut nefericita inspiraţie să „recomande călduros" presupusa invenţie a unui escroc!

Ii recomandăm călduros ca pe viitor să se lase de astfel de... recomandări.

VALERIU FILIMON

Nedumerire

La gospodăria colectivă din satul Ulea, comuna Unţeşti, raionul Bîrlad, din cauză că sînt ţinute într-o încăpere necorespunzătoare şi nu sînt îngrijite şi hrănite, nici jumătate din numărul găinilor nu ouă. In acelaşi timp însă din cele 18 găini proprietate personală a brigadierului zootehnic Aurel Scînteie majoritatea sînt ouătoare.

— Ia te uită! Cum de-a ouat asta, suratelor?...

— Păi e una particulară, de-a brigadierului. S-a rătăcit pe aici!!...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Papagalul orator

Un papagal bătrîn şi slab de minte
Ştia să spună cîteva cuvinte.
Le şterpelise dintr-o carte veche
Şi-acum le trăncănea, după ureche
Iar într-o zi a exclamat: — Să mor,
De nu am eu talent de orator!
Deci, părăsindu-şi punga cu seminţe,
Porni să-şi facă faimă prin şedinţe...
Cînd îi ajunse rîndul la cuvînt,
Căscă greoi spre public ciocul frînt,
Ba simulînd că-i vine greu să-nceapă,
Ba mai sorbind cîte-un pahar de apă,
Dar, căutînd să strige ca la teatru,
Cuvintele ieşeau vreo trei sau patru
Şi, scoase cînd pe gură, cînd pe nas,
El se dădu-n spectacol cam vre-un ceas
De-aceea, grauri, vrăbii, cintezoi,
Făceau în sală mare tărăboi.
Or, pentr-un orator din orice ţară,
Aceasta este cea mai grea ocară.

De şi-a-ncercat norocu-n altă parte
Cu-aceleaşi vorbe din aceeaşi carte,
Nu ştiu — dar ştiu atît: N-ajungi prea sus
Cînd n-ai, din capul tău, nimic de spus!

STELIAN FILIP

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE SOCIALISTE

LA PĂȘUNE

Sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective din comuna Hărman, regiunea Stalin, s-a dezvoltat mult în ultimii 2—3 ani. In fotografie: O parte din vacile gospodăriei colective la pășune în apropierea taberei de vară.

Rolul comisiei de revizie în îndeplinirea planului de producție

Atribuțiile comisiei de revizie sînt precizate de statutul model al gospodăriei colective. Astfel, pe lîngă îndatoririle de a controla activitatea financiară și a veghea asupra modului cum sînt păstrate bunurile care alcătuiesc proprietatea obștească, comisia de revizie are și sarcina de a ajuta efectiv consiliul de conducere în lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor adunării generale, mai cu seamă a acelora privitoare la realizarea și depășirea planului anual de producție. Aceasta a doua latură a activității comisiei de revizie este, fără îndoială, tot atît de importantă și de necesară ca și cea dintîi. Din păcate însă ea nu este decît rareori îndeplinită. Practic, comisiile de revizie din majoritatea gospodăriilor colective se mărginesc la verificarea activității financiare și la controlul asupra păstrării avutului obștesc. In ceea ce privește preocuparea pentru realizarea și depășirea prevederilor planului de producție, aceasta este, de obicei, lăsată exclusiv în seama membrilor consiliului de conducere ori — cum se întîmplă adesea — numai a președintelui.

Este știut că membrii comisiei de revizie pot participa, cu drept de vot consultativ, la ședințele consiliului de conducere. Această împrejurare le dă posibilitatea să vină cu diferite propuneri și inițiative care ar duce la o mai bună organizare și normare a muncii pe brigăzi și pe echipe, la o mai justă repartizare a brațelor de muncă și a uneltelor, la folosirea mai rațională a posibilităților și resurselor locale, la valorificarea mai rentabilă a produselor diferitelor ramuri anexe.

Bine își desfășoară în această privință activitatea comisia de revizie a gospodăriei colective din Lenauheim, regiunea Timișoara. Pe lîngă faptul că verifică în mod regulat activitatea financiară și veghează la buna păstrare a avutului gospodăriei, ea se ocupă îndeaproape și în mod continuu de activitatea economică a tuturor ramurilor de producție, de respectarea contractelor încheiate cu diferite organizații economice de stat și cooperatiste, de executarea bugetului de venituri și cheltuieli, de înregistrarea intrării și ieșirii produselor, de modul cum este păstrată producția.

Faptul că în această gospodărie se îndeplinesc toți indicii planului de producție, că ea se întărește din ce în ce mai mult, că în 1956 a obținut un venit bănesc de aproape 3.000.000 lei, că — pe măsura întăririi economice a gospodăriei — crește și bunăstarea membrilor ei, se datorește și activității fructuoase a comisiei de revizie. Este demn de reținut că membrii ei cunosc pe dinafară și în amănunt întreg planul de producție. Aceasta îi ajută mult în activitatea de zi cu zi. De la locul lor de muncă, ei pot astfel urmări efectele luptei pentru îndeplinirea uneia sau alteia din prevederi, pot interveni pe loc pentru îmbunătățirea muncii atunci cînd e cazul. Iar atunci cînd se întrunesc cu toții, adică cel puțin o dată pe lună, discută asupra celor constatate în perioada ce s-a scurs, se consultă și apoi aduc la cunoștința consiliului de conducere, sub formă de propuneri. Așa stînd lucrurile, pe bună dreptate membrii acestei comisii de revizie au fost anul acesta realeși în unanimitate de către adunarea generală.

In cele mai multe gospodării colective comisiile de revizie nu dau aproape nici un fel de sprijin consiliilor de conducere în munca pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție. Este cazul comisiilor de revizie ale gospodăriilor colective din Bacova și Știuca — regiunea Timișoara, Pirica și Vameș — regiunea Galați, Cucuteni — regiunea Iași, Vaduri — regiunea Constanța etc. Ele se mulțumesc să facă o verificare — de multe ori formală și lipsită de competență — a activității financiare și gata. Mai mult nu le interesează. Că se îndeplinesc ori nu prevederile planului, că sînt bune sau nu măsurile organizatorice, de conducere și de control pe care le iau președintele și membrii consiliului de conducere, așa ceva nu intră de loc în preocupările membrilor acestor comisii de revizie.

Este cazul ca membrii consiliilor de revizie din toate gospodăriile colective să înțeleagă și să se pătrundă în întregime de importanța rolului pe care-l au. A fi ales de adunarea generală într-un asemenea organ este o mare cinste. Dar încrederea colectiviștilor trebuie justificată. Și lucrul acesta nu se poate face decît atunci cînd comisia de revizie își cunoaște și își îndeplinește în întregime atribuțiile, inclusiv și cele referitoare la îndeplinirea și depășirea planului de producție.

MIHAI ALEXUȚ
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

STĂVILARUL colectiviștilor din Stoicănești

Grădină de legume irigată nu s-a pomenit în Stoicănești de cînd se știu bătrînii satului pe lume. Și nu hărnicia le-a lipsit stoicăneștenilor. Nu priceperea. Le-a lipsit apa. Puțurile au la ei 50, ba chiar 60 de metri adîncime. Ca să ude omul cele cîteva răsaduri din grădină, trage la roată de-l trec sudorile. Cît despre vreun izvor ori despre vreun pîrîu — așa ceva prin partea locului nu s-a văzut. Că pe aici e doar o vale uscată. Numai primăvara, la dezgheț, ori cînd se descătărămează norii, de vin apele șuvoi pe coastă, are valea apă. Dar și-atunci pentru puțină vreme. Pînă se topesc zăpezile, — cînd sînt, — ori cît țin ploile. Incolo valea crapă de uscată. Pîrîu de vînturã, ce vrei.

Așa se face că în casa stoicăneștenilor ardeii, varza, vinetele au constituit mereu un fel de lux pe care oamenii numai arareori puteau să și-l îngăduie cît despre murături pentru iarnă, se duceau să-și cumpere zarzavaturi tocmai din Drăgănești, Comani, Văleni, ba chiar și din Caracal sau din Roșiori, adică de la peste 30—40 de kilometri depărtare.

Lucrurile în privința asta n-au stat altfel nici după înființarea colectivei. Patru ani în șir, adică din 1949 pînă în 1953, nici nu s-a pomenit despre grădina de legume în gospodărie. Nici un fel de zarzavat — nici irigat și nici neirigat. Pe urmă, au făcut o încercare pe vreo 3 pogoane. Au pus castraveți și roșii. N-au dat rezultat. Abia scoteau cît să-și înșele pofta. Iar în 1956, după doi ani, de experiență, au hotărît să scoată zarzavaturile de pe plan ca „nerentabile".

Problema însă nu era nici pe departe rezolvată. Oamenii aveau nevoie de legume. Și ca să le cumpere, se deplasau, la fel ca și pînă atunci, la zeci de km. Iar gospodăria suferea de lipsa oamenilor de la muncă. Griul rămînea pe arie în stoguri, floarea-soarelui își scutura semințele pe cîmp, porumbul aștepta în lan să vină oamenii cu zarzavaturi din tîrg ca să-l culeagă.

Au fost discuții mari în adunarea generală. Cum să se rezolve cu legumele? De pus era ușor. Aveau și oameni pricepuți, îndeosebi pe Filip Ludovinschi, și teren destul: Dar vorba e, cu apa cum o scoți la cap. Să sapi fîntîni la 40—50 de metri? N-ai făcut nimic.

Tudose — președintele consiliului de conducere, secretarul de partid Chiriță și inginerul Gheorghe Ciurea au luat din nou problema în discuție. Degeaba. Au plecat atunci la valea cu pricina. Și iată că ideea a țîșnit pe negîndite:

— Construim un stăvilar...

Au stat să judece. La început li s-a părut prea mare îndrăzneala. Cîtă muncă nu-ți ia stăvilarul? Și-apoi, poți fi sigur că răzbești?

Dar după lungi discuții au ajuns să vadă limpede. Ce-i drept, nu prea era ușor. Doar era vorba de aproape 3.000 metri cubi de săpătură numai la bazin și altă muncă pentru stăvilar. Dar dacă izbuteau, aveau și apă, și grădină irigată.

Odată hotărîți, colectiviștii au pornit la treabă. Au lărgit și adîncit bazinul văii, au înălțat apoi un stăvilar și gata. Iar cînd au venit șuvoaiele de apă, s-au oprit la stăvilar. Au încercat ele să-l treacă, să-l dărîme ori să-l sfredelească. N-a fost chip. S-au oprit cuminți pe loc.

Acum stoicăneștenii au și apă și grădină de legume irigată. Nu-i prea mare. Pentru început au pus doar 8 pogoane: varză roșie, vinete, ardei și altele. Dar vor avea legume proprii, fără să mai bată tîrgurile.

Ba Tudose, președintele, e sigur că ceva-ceva vor și valorifica. De altfel în planul de producție au și prevăzut 65.000 de lei venit din valorificarea roșiilor. Dar brigadierul legumicol, inginerul Ciurea și Filip Ludovinschi speră ca venitul din grădină să atingă pe puțin o sută și ceva de mii. Tot ce-i posibil.

NICOLAE COMANICI

Cînd lipsește exemplul convingător...

Primele unități agricole cooperatiste din comuna Păulești, raionul Ploești, au luat ființă în 1955. Atunci s-au format două întovărășiri agricole: „8 Martie" în satul Păulești și „Congresul al II-lea al Partidului" în Găgeni. N-a fost ușor, așa precum de altfel nu este ușor nici un început. Nu mult după aceea, vreo 17 familii din satul Găgeni au înjghebat o gospodărie agricolă colectivă. De acum, comuna fusese urnită pe calea nouă a muncii unite. Normal ar fi fost ca de aici înainte munca de cooperativizare să se desfășoare mai lesnicios și mai repede. Lucrurile stau însă altfel. Pentru cele două întovărășiri înființate la începutul primăverii în satele Cocoșești și Găgeni s-a muncit mai greu decît cu doi ani în urmă. De ce?

Este știut că puterea exemplului e mult mai convingătoare decît cele mai alese cuvinte rostite de către un activist. Or, exemplul pe care l-au dat unitățile vechi n-a convins. Ba, dimpotrivă. In cele două întovărășiri, care se găsesc în cel de al treilea an de activitate, munca nu a fost organizată potrivit prevederilor statutului, ci s-a desfășurat după anumite învoieli — greșite — care au dus la rezultate nesatisfăcătoare și la nemulțumiri. In întovărășirea „8 Martie", de pildă, s-a stabilit ca semănatul și recoltatul să se facă în comun, iar celelalte munci să și le ia fiecare întovărășit pe seama sa. Retribuția s-a făcut dîndu-se fiecărui întovărășit produse după pămîntul pe care l-a avut însămînțat. De aci, cum era și firesc, s-au iscat neînțelegeri. Cei care intraseră în întovărășire cu toată suprafața de teren, sau cu o mare parte din acesta, au dat culturilor o îngrijire mai bună. Cei care aveau majoritatea pămîntului în afara întovărășirii s-au îngrijit de lucrarea acestuia. Conform învoielii, după recoltare s-a stabilit media la ha și s-a dat fiecărui întovărășit produse în raport cu suprafața însămînțată, fără a se ține seama că unii au îngrijit culturile mai bine, alții mai slab, unii au muncit mai mult, alții mai puțin sau de loc. Lucrul acesta a nemulțumit pe mulți dintre întovărășiți. Și cum oare să nu fie nemulțumiți.

Din aceeași cauză — organizare defectuoasă a muncii — lucrările executate au fost deseori de proastă calitate. Nu mai departe decît în primăvara aceasta, arătura, datorită faptului că nu s-a făcut la timpul potrivit, a ieșit bolovănoasă, iar porumbul însămînțat în condiții agrotehnice necorespunzătoare de către cetățeni din afara întovărășirii, plătiți cu ziua n-a răsărit decît în parte. La fel a fost organizată munca și în cealaltă întovărășire veche.

Acestea au fost cauzele ce au făcut ca munca pentru înființarea ultimelor două întovărășiri să fie grea. Munca de transformare socialistă a agriculturii va continua să fie grea în comuna Păulești și de aici înainte, dacă nu se vor lua măsuri de respectare a statutului în unitățile existente. In primul rînd e nevoie să se pună capăt încălcării statutului în ceea ce privește organizarea muncii și retribuția. Cu ce trebuie început? Cu lămurirea întovărășiților să aducă, dacă nu tot, cel puțin majoritatea pămîntului în întovărășire. Nu se poate organiza temeinic munca în întovărășiri atîta timp cît ele nu au decît a cincea parte din suprafața de pămînt pe care o posedă membrii lor.

P. VOICULESCU

S. M. T. — organizator al producției în unitățile agricole cooperatiste

Printre S.M.T.-urile din această regiune care-și îndeplinesc cu cinste rolul de organizator și conducător al producției în gospodăriile colective și întovărășirile agricole se pot enumera: stațiunile din Cobadin, Făcăeni, Țăndărei, Ostrov, Hagieni, Dorobanțu și 23 August.

In campania din primăvara acestui an, S.M.T. Cobadin a reușit ca, printr-o temeinică organizare și planificare a muncii, să obțină succese de seamă, situîndu-se fruntașă pe regiune. Astfel, peste cei 11.672 hantri planificați au fost executați încă 3.602 hantri, adică sarcina globală de plan pe campanie a fost depășită cu 30,86 la sută.

In graficul de producție fruntași pe stațiune s-au situat mecanizatorii din brigada a 13-a, de sub conducerea șefului de brigadă Ioan Trandafir. Această brigadă, care a realizat peste 2.500 de hantri, a făcut aproape 3 planuri pe campanie.

Frumoasele rezultate dobîndite de mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin se datoresc îndeosebi folosirii pe scară largă a celor mai înaintate metode de muncă, printre care: graficul orar, cuplurile de două semănători, agregatele complexe, precum și respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice, zilnice și periodice.

Demn de remarcat este mai ales faptul că la S.M.T. Cobadin s-a pus accentul pe permanentizarea brigăzilor, care lucrează de mai mulți ani în aceleași comune. Cei mai mulți tractoriști fiind colectiviști sau întovărășiți sînt direct interesați în executarea unor lucrări de cea mai bună calitate. Ca urmare, recoltele obținute de colective și întovărășiri pot fi date ca exemplu. Anul trecut, cu tot timpul neprielnic, gospodăria colectivă din comuna Vîlșoara, de pildă, a recoltat în

— Din munca unor S. M. T.-uri din regiunea Constanța —

medie 2.600 kg de porumb la ha, iar colectiviștii din Cobadin, de pe o tarla de 84 ha, au obținut 4.200 kg de porumb în medie la ha.

In creșterea și dezvoltarea sectorului agricol cooperatist din raza de activitate a S.M.T.-ului Cobadin a contribuit în bună măsură și munca mecanizatorilor. In prezent, comuna Osmancea și satul Ciobănița sînt complet colectivizate. Intovărășirea agricolă din comuna Negrești numără abia 8 familii, restul țăranilor muncitori sînt colectiviști.

Trebuie subliniat în mod deosebit că agronomii de sector de la S.M.T. Cobadin tovarășii. Vasile Chiper, Ganea Zaharia și Anghel Petre, îndrumați de agronomul șef, tov. ing. Gh. Marinescu, nu își rezumă activitatea la munca desfășurată la brigăzi, ci sprijină cu competență agrozootehnică și unitățile agricole deservite. Ei dau astfel un temeinic ajutor la întocmirea planului de muncă și de producție și defalcarea lui pe brigăzi, echipe și ferme zootehnice, la dezvoltarea unor noi ramuri de producție, la folosirea rațională a forțelor de muncă, întărirea disciplinei în muncă, introducerea și folosirea pe scară largă a metodelor agrozootehnice înaintate, organizarea și retribuirea muncii, respectarea cu strictețe a prevederilor statutului model. Astfel, S.M.T. Cobadin întărește necontenit rolul său de organizator și conducător al producției în unitățile agricole socialiste din raza sa de activitate.

Din păcate nu la fel muncesc alte stațiuni din regiunea Constanța, cum sînt, bunăoară, S.M.T.-urile M. Kogălniceanu, Independența, Fetești, Gura Ialomiței, Mircea Vodă, Cashncea, Sibioara, Babadag, Ceamurlia de Jos ori Cogealac. Aceste unități dau un ajutor slab gospodăriilor colective și întovărășirilor deservite. Ele nu respectă de obicei sarcinile ce le revin prin contractele de lucrări, — contracte ce trebuie să fie literă de lege odată încheiate — nu țin în stare de funcționare tractoarele și mașinile agricole (care se defectează deseori). Aceste S.M.T.-uri nu țin nici o strînsă legătură cu unitățile agricole deservite, reducînd rolul lor de organizator al producției numai la executarea de lucrări agricole, și aceleа uneori, repetăm, de slabă calitate. In asemenea condiții, au dreptate gospodăriile colective, ca cele din Enisala, Mihai Bravu, Eschibaba, Jurilofca, Rîmnicul de Sus, Săcele, Congaz, Hagilar și altele, deservite de S.M.T.-urile Babadag, Ceamurlia de Jos, Cogealac și M. Kogălniceanu, să nu fie întotdeauna mulțumite de sprijinul pe care-l primesc din partea S.M.T.-urilor.

Este, așadar, de datoria conducerilor S.M.T.-urilor care încă nu sprijină în suficientă măsură unitățile agricole socialiste să treacă în cel mai scurt timp la îmbunătățirea muncii tehnico-organizatorice în gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Luînd exemplu de la S.M.T.-urile fruntașe, cele codașe trebuie să-și îndeplinească într-adevăr rolul de seamă ce le revine, nerezumîndu-se a executa numai cîteva lucrări agricole, principiu care, din păcate, se pare că încă îi mai călăuzește pe unii directori de S.M.T.-uri.

I. LESEANU

O unitate rentabilă: gospodăria de stat Odobești

- 8.534 kg de struguri în medie la ha, pe 861 ha.
- 14 raționalizări în sectorul viticol.

Printre unitățile agricole socialiste cărora li s-a decernat drapelul de gospodărie fruntașă pe ramură de producție în anul 1956 pentru realizările importante obținute în îndeplinirea planului de stat se numără și gospodăria de stat Odobești.

Timp de 6 ani consecutiv (1951—1956) această unitate a dat peste plan, în total, 6.490 tone de struguri, reducînd în același timp cheltuielile de producție în medie cu 20 la sută. Anul trecut, producția globală, socotită la prețuri constante, a fost depășită cu 36 la sută, iar prețul de cost redus la produsele vegetale cu 14 la sută, în sectorul zootehnic cu 21 la sută și pe întreaga gospodărie cu 10 la sută. Beneficiul net realizat a atins suma de 5.180.000 lei.

Unul din factorii care a făcut ca gospodăria agricolă de stat Odobești să devină o unitate rentabilă este sporirea continuă a producției de bază. In toamna trecută, de pe fiecare din cele 861 ha de vii pe rod au fost recoltate cîte 8.534 kg de struguri în loc de 6.200 kg cît fusese planificat.

Creșterea continuă a producției de struguri se realizează în gospodăria de stat Odobești prin aplicarea celor mai raționale lucrări. Anul trecut, de exemplu, lucrarea solului a constat în arături executate toamna și primăvara și din 4—6 prașile aplicate în timpul verii. Mare preț s-a pus pe folosirea îngrășămintelor chimice, fiind introduse în sol 200—400 kg la hectar. Dintre lucrările speciale ce se practică în vie merită să fie amintite tăierile în uscat, menite să mărească vigurozitatea butucului, ciupirea repetată a vîrfului vegetativ al lăstarilor paralel cu aplicarea de îngrășăminte pentru a stimula copilii să dea rod (recolta a II-a), ciupirea copililor la 4—6 frunze, și ciupitul înainte de înflorit. S-a constatat practic că această ultimă lucrare a mărit producția la hectar cu 12—18 la sută.

O grijă deosebită se acordă menținerii și refacerii fondului viticol. Astfel, anul acesta se completează golurile din vii cu 60.000 de butași înrădăcinați și se fac plantații noi pe 20 hectare. Prin completarea golurilor numărul butucilor la hectar a crescut față de anul trecut cu 120 de bucăți.

Un alt element care a contribuit la reducerea simțitoare a prețului de cost al produselor, la rentabilitate, a fost aplicarea unui regim sever de economii. Bunăoară, datorită scăderii numărului mediu planificat de lucrători de la 1.280 la 978 (prin o mai bună organizare a muncii), fondul de salarii a fost utilizat în proporție de numai 98 la sută, cîștigul mediu crescînd cu circa 23 la sută.

Pe de altă parte, punerea în practică a nu mai puțin de 14 raționalizări a dus la o scădere simțitoare a cheltuielilor de producție. Astfel, tovarășul Aurel Blidaru, inginerul șef, a conceput, printre altele, un spalier de fier cu patru punți pentru susținerea viei plantate în rînduri duble, precum și un sistem de asamblare a agregatelor de vinificație, care au adus gospodăriei economii în valoare de 78.000 lei.

Prin aplicarea ultimului sistem, trei din cele 21 de centre de vinificație care au funcționat anul trecut au fost mecanizate în întregime.

Au mai fost folosite și alte raționalizări ca: grebla cu tracțiune animală pentru strînsul coardelor de viță (ing. Vintilă Găgiulescu), sistemul de litrare a mustului (Grigore Coman și ing. Vasile Cosmovici), ventilatorul pentru forjă electric construit dintr-o moară cu ciocănele (ing. mecanic Nicolae Rădulescu și șef de atelier Ion Miclea) etc.

Dovada preocupării pentru reducerea cheltuielilor de producție o mai constituie și faptul că anul acesta, în campania de primăvară, la lucrările executate în vie (inclusiv sapa mare) s-au economisit pe întreaga gospodărie peste 50.000 lei. Sume importante se vor economisi și la stropitul viei prin executarea acestei lucrări din avion pe o suprafață de 200 ha.

Principiul permanentizării oamenilor în cadrul gospodăriei și pe aceleași suprafețe de teren se aplică încă de la înființarea unității. Cei mai mulți dintre muncitori și tehnicieni lucrează de mulți ani în gospodărie.

In încheiere trebuie arătată grija care se dă calificării continue a cadrelor. Astfel, anul trecut 12 brigadieri au urmat prin corespondență cursurile școlilor medii, susținînd apoi examene de echivalare pentru titlul de maistru; 8 salariați au fost trimiși să urmeze cursuri de zi la școlile de maiștri, iar un număr de 82 șefi de echipă au fost școlarizați în cadrul gospodăriei.

Ing. SEB. PLEȘOIANU

ANGAJAMENTE îndeplinite

Jumătatea lui martie. Un vînt neobișnuit de puternic prin partea locului sgîlțîia copacii, smulgea țiglele de pe acoperișuri, usca pămîntul. In noaptea aceea agronomul Ion Enescu dormi iepurește. I se păru că nu se mai sfîrșește. Ce se va întîmpla cu semănăturile de toamnă?

Se sculă o dată cu ivirea zorilor și porni pe cîmp. Străbătu tarlaua de grîu a gospodăriei colective și o cercetă cu atenție. Pe unele locuri — vreo 40 hectare — firele de grîu aveau rădăcinile dezgolite.

Se întoarse grăbit în sat și-i povesti președintelui gospodăriei.

— Și ce e de făcut acum tovarase inginer? îl întrebă președintele, Ion Lungoci.

— Numai tăvălugitul poate face ca rădăcinile să se prindă din nou de pămînt, răspunse agronomul.

In numai două zile, întreaga suprafață de teren pe care grîul era descălțat a fost tăvălugită. După sfatul agronomului, s-au dat și îngrășăminte chimice.

La începutul acestei primăveri timpul a fost secetos. Executarea lucrărilor de păstrare a umezelii în sol trebuia să fie preocuparea principală a colectiviștilor. Inginerul agronom Enescu a îndrumat zi de zi pe colectiviști și pe țăranii cu gospodării individuale să facă lucrările necesare păstrării apei în sol. Intr-un loc arăta că trebuie grăpate semănăturile, într-altul că e bine să fie tăvălugite. In numai cîteva zile, toate cele peste 2000 ha. arate din toamnă în comuna Halchiu, din raionul Codlea, au fost grăpate. Primii au fost colectiviștii. Ei au fost primii și la însămînțări cu toate că au avut mult de semănat. Tot timpul cît s-au făcut aceste lucrări agronomul a fost în mijlocul colectiviștilor.

Am fost în această gospodărie în zilele cînd semănatul era în toi. Colectiviștii și chiar și țăranii cu gospodărie individuală din Halchiu, deși au ei înșiși o bună experiență în lucrarea pămîntului, prețuiesc mult sfaturile agronomului și le aplică.

— Tovarășul inginer Enescu a venit în Hălchiu acum doi ani, ca agronom al gospodăriei noastre, povestește tov. Ion Lungoci, președintele colectivei. In 1954 obținusem rezultate destul de slabe din cauză că nu se făcea o bună rotație a culturilor, iar îngrășămintele chimice le dădeam la întîmplare. Nici munca nu era prea bine organizată. Tovarășul inginer ne-a ajutat să înlăturăm aceste neajunsuri. In primul rînd, ne-a ajutat să întocmim un plan de producție potrivit condițiilor de la noi. Apoi am înființat în gospodărie un curs agrotehnic trienal. Să-l vezi acum cîte lucruri știu colectiviști ca Roth Petre, Toaci Ion, Mușat Petre din brigăzile de cîmp, Ion Brendorfer, îngrijitor de porci, Dima Miron, mulgător și mulți alții. Parcă de cînd sînt numai după carte au lucrat. Tovarășul inginer ne-a ajutat să organizăm mai bine munca, ne-a îndrumat să hrănim animalele după rații de producție.

— Și care sînt rezultatele? am întrebat eu.

Mă așteptam, așa cum mi s-a întîmplat uneori, ca președintele să cheme în ajutor pe contabil, să-mi dea unele date. Dar nu degeaba l-au ales colectiviștii cu 7 ani în urmă ca președinte și l-au realeș mereu. Tovarășul Lungoci mi-a vorbit pe larg despre rezultate. In anul trecut gospodăria a avut un venit bănesc de 2.558.073 lei. La toate culturile s-a depășit planul. La grîu s-au obținut 2.423 kg la ha, la ovăz 2.381 kg, la sfeclă de zahăr 17.468 kg, la sămînță de sfeclă 3.000 kg, la cartofi 14.480 kg etc. Veniturile realizate de la grădina de legume au fost de 414.668 lei, iar din sectorul zootehnic 396.516 lei. Iată de ce gospodăria a repartizat cîte 17 lei la zi-muncă, plus 3,5 kg grîu, 1,2 kg ovăz, 4 kg cartofi precum și alte produse. Colectivistul Ion Zell, din familia căruia au lucrat trei oameni, a primit numai bani 17.068 lei în afară de 3.514 kg grîu, 1.757 kg orz și ovăz, 4.016 kg. trifoi, 187 kg zahăr, 11 kg lînă, 4.016 kg cartofi, 6.024 kg paie, etc. Ca plată suplimentară, pentru depășirea producției, a mai primit 385 kg grîu, 224 kg orz-ovăz, 2,8 kg zahăr, 2.514 lei și altele.

Sînt bogați colectiviștii. După muncă și răsplată. Dar la hărnicia colectiviștilor s-au adăugat și munca agronomului, sfaturile lui.

— Tot tovarășul inginer ne-a ajutat să aplicăm sistemul de plată suplimentară pentru depășirea planului de producție. Aceasta face să crească interesul colectiviștilor de a participa la muncă.

★

Agronomul Ion Enescu n-a stat prea mult în gospodăria colectivă, căci a fost numit la punctul agricol Hăkchiu. Dar el s-a socotit tot timpul ca fiind în primul rînd agronomul gospodăriei colective. Mereu în mijlocul colectiviștilor, pe cîmp, acasă la sediul gospodăriei.

In fiecare seară agronomul participă la ședințele cu brigadierii. Colindînd cîmpul tot timpul zilei, el are de spus multe lucruri: dacă s-a lucrat bine sau mai slab, sau unde trebuie îndreptate forțele în ziua următoare. La sediul gospodăriei este un caiet în care agronomul notează tot ce trebuie făcut a doua zi, un fel de „rețetă" agrotehnică. Brigadierii consideră indicațiile agronomului ca sarcini obligatorii, care trebuie îndeplinite întocmai.

O bogată activitate desfășoară agronomul în cîmpurile demonstrative. Are vreo 10 cîmpuri de acest fel: și la gospodăria colectivă și la țăranii individuali. Urmărește diferite soiuri și linii de grîu și orz, îngrășămintele bacteriene la trifoi, orzoaica și fasole, plantările de vară la cartofi, la ce distanță trebuie semănate cerealele etc. De 2 ani urmărește cum se comportă soiul de cartofi „Mercur". Rezultatele sînt minunate. El va înlocui soiul „Săpunari" care a început să degenereze. „Mercur" are și avantajul că e mai rezistent la boli. Inginerul agronom Enescu a reușit ca pe lotul demonstrativ din gospodărie să obțină pînă acum 3.000 kg de cartofi din acest soi. In anul viitor întreaga suprafață de cartofi se va cultiva numai cu acest soi.

Nu peste mult timp, activitatea inginerului Enescu se va desfășura numai în gospodăria colectivă, căci tot mai mulți țărani muncitori se îndreaptă spre aceasta. In ultimele trei luni aproape 70 de noi familii au intrat în gospodăria colectivă.

Cînd membrii de partid din gospodăria colectivă și-au dat votul ca să fie primit în rîndurile membrilor de partid, inginerul Enescu i-a asigurat pe colectiviști că va munci cu toate puterile pentru ca gospodăria colectivă să obțină recolte cît mai bogate.

Și el își îndeplinește acest angajament.

M. TEODORU

Experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare

In sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Jimbolia

De curînd, am poposit la gospodăria de stat Jimbolia din regiunea Timișoara. Sectorul zootehnic al acestei gospodării reprezintă o ramură principală de activitate. De aceea, l-am rugat pe tov. Bolog Iosif, inginerul zootehnist, să ne comunice cîteva din constatările pe care le-au făcut muncitorii gospodăriei cu prilejul experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare.

— Una dintre aceste constatări, mi-a răspuns tov. Bolog Iosif, se referă la sectorul taurin, și anume la salarizarea îngrijitorilor de la vacile cu lapte. La noi, la gospodăria de stat Jimbolia, mulsul vacilor, de pildă, se face atît manual, cît și mecanic. Instrucțiunile însă nu prevăd cum anume trebuie să fie salarizați mulgătorii care folosesc aceste două metode de muls. Se specifică numai că pentru salariul respectiv, în afară de celelalte îndatoriri, un mulgător trebuie să îngrijească de 12 vaci. Desigur că această situație creează greutăți, întrucît deși cele două sisteme de muls nu se pot asemăna din nici un punct de vedere, salarizarea este egală. Cu alte cuvinte, nu se ține seamă că mulsul manual necesită un efort mai mare decît cel mecanic.

Am mai aflat cu prilejul acestei convorbiri și alte constatări interesante ale inginerului zootehnist. De pildă, o măsură bună prevăzută în instrucțiuni în ce privește sectorul taurin este aplicarea sistemului de premiere pentru cantitatea de lapte mulsă peste plan. Prin aceasta, în afară de faptul că se realizează o producție mai mare de lapte, datorită cointeresării îngrijitorilor, se obține și o permanetizare a acestora, lucru de mare importanță într-o crescătorie de vaci.

Totuși, s-a putut observa că în ceea ce privește modul de premiere au fost constatate unele nepotriviri între instrucțiuni și felul în care acestea ar putea fi aplicate în practică, în scopul unei cît mai mari cointeresări a crescătorilor de animale. La sectorul porcine, de exemplu, sistemul de premiere nu este îndeajuns de stimulativ pentru muncitorii care îngrijesc de scroafele mame, așa cum este prevăzut, adică odată pe an. Se impune deci ca aceștia să fie premiați de două ori pe an, adică de fiecare dată cînd înțarcă grupa de purcei obținuți la una din cele două fătări — cît se realizează în mod obișnuit în gospodăriile agricole de stat. Aceasta cu atît mai mult, cu cît în sectorul vegetal se prevăd premieri și după recoltatul unei culturi.

O problemă ce încă nu este clară pentru conducerea gospodăriei de stat Jimbolia este: cine trebuie să se ocupe de aci înainte de stațiunea de montă artificială? Care va fi sistemul de salarizare ce se va aplica aci, întrucît instrucțiunile nu prevăd nimic în această privință?

Ultima sezisare a inginerului zootehnist Bolog Iosif s-a referit la problema paznicilor de noapte. La gospodăria de stat Jimbolia, unde există grajduri mari, cu mile de capete de taurine și porcine, lipsa paznicilor ar putea provoca o serie de accidente. Se pune deci întrebarea: cine ar putea fi făcut răspunzător de eventualele pagube înregistrate, dacă nimeni nu are o răspundere efectivă, în grajduri, în timpul nopții?

Observațiile de mai sus dovedesc cu prisosință că, deși a trecut scurtă vreme de la punerea în practică a instrucțiunilor cu privire la experimentarea noului sistem de salarizare, în gospodăriile noastre de stat această problemă este examinată cu toată atenția, făcîndu-se propuneri interesante și juste.

A. DRAGANESCU

Președintele COLHOZULUI

Trenul cursă mergea de la Mineralnîie-Vodi la Nevinomîssk. In vagoane — lume multă. Intr-unul din compartimente — inghesuială mare. Aici un bărbat cu sprincenele stufoase, cu obrazul nebărbierit, încadrat de un desiș de peri roșcați, cam aspru la înfățișare, citea cu glas tare un ziar. Lingă dinsul, în partea dinspre fereastră, ședea un moșneag.

Cind m-am dat și eu mai aproape de oamenii ticsiți in compartimentul acesta, bărbatul cu înfățișarea aspră tocmai sfirșea de citit decretul Prezidiului Sovietului Suprem prin care fuseseră distinși cu titlul de Erol ai Muncii Socialiste o seamă de oameni și, împăturind ziarul, zise:

— Eroi, eroi, dar ce vitejie or fi făcut, nu zice.

Printre fruntașii din ținutul Stavropol care tocmai primiseră înalta distincție se afla și Semion Vasilievici Luțenko, președintele colhozului „Proletarskaia volia". Il cunosc pe omul acesta de vreo douăzeci de ani. Firește, mă interesa și pe mine să aud ce zic oamenii de dinsul, nu acolo la el în colhoz, ci aiurea.

— Te întrebi ce vitejie au făcut? — întrebă moșneagul și se adresă tuturor celor de față: — Despre Jileaev și combainerii ăia n-am auzit nici cu nimica. Pe Liskin și Ciuhno însă i-am cunoscut personal, am dat mina cu ei. Cit despre Luțenko, apăi pe dinsul îl știu de mult. Ce să zic, a umblat și el la vremea lui cu tractorul, se cam pricepea la tehnică, dar altfel, mă credeți, părea un om cu totul neinsemnat. Cine și-ar fi închipuit ce zace în el! Și barem să fi fost adus cine știe de unde. Aș! E de-ai noștri. La Luța în sat s-a născut și s-a făcut mare și tot aici a ajuns erou...

— Da' dumneata, moșule, oi fi tot din „Proletarskaia volia"?

— Păi, — întări bătrinul. — Din „Proletarka".

— Și ce treabă faci dumneata acolo? — se interesă o femeie trecută de ani, cu fața lunguiață și sprincenele albicioase, fierte parcă în lapte. — Oi fi contabil, socotitor?

— Greșești, mătușico. — Bătrinul scoase batista și-și suflă nasul. — Eu cu munca am terminat-o. Am fost și eu la vremea mea plugar, cioban, îngrijitor de vite, paznic. Acuma mi-s pensionar. Așa-i la noi, ca și la muncitori — cei bătrini primesc ajutor, — adăogă el nu fără mindrie.

— Dar ia spune, moșule, — urmă femeia, — Luțenko ăsta al dumneavoastră seamănă a erou adevărat? Are el așa o înfățișare deosebită?

— Ce să spun, — răspunse bătrinul și rămase pe ginduri, ciupindu-și barba. — Nici la înfățișare, nici la port nu arată cine știe cum. In rind cu ceilalți oameni din sat, nu se deosebește cu nimica.

POVESTIRE
scrisă pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ"
de SEMION BABAEVSKI
scriitor sovietic

— Asta-i bine, — făcu femeia.

— Umblă îmbrăcat ca toți ceilalți. Nevastă-sa e șefă de echipă; muncește și umblă ca o sfirlează. Copiii i-s mari și tot în colhoz muncesc și ei. Altfel e un om cu ochiul ager. Nimic nu-i scapă. Vede tot ce nu stă la locul său. Că avem gospodărie mare, cu livezi, grădini, cu ferme. N-are el, președintele, vreme să se lase pe tînjeală. Dimineața se scoală înaintea tuturor. Vezi, de-aia merge treaba bine. La 17.000 hectare de pămînt avem un venit de 22 milioane ruble. Carevasăzică peste un milion de ruble la fiecare mie de hectare.

— Și ziua-muncă cum e plătită? — întrebă cineva.

— Ziua-muncă zici? Păi să-ți spun. — Pensionarul făcu ochii roată, ca să vadă dacă-l ascultă toată lumea. — Șaișpe ruble și patru kilograme de grîne, fără a mai pune la socoteală legumele, cartofii și toate celelalte... Sînt familii unde lucrează, de-o vorbă, tata, mama, feciorul și nora. Păi ăștia au primit pentru un an de muncă cite 35.000 de ruble și vreo trei care de grîne.

— E o sumă. In gospodăria individuală nici nu puteai visa la așa ceva.

— Da, interesantă aritmetică!

— Ba eu nu văd nimica interesant, — intră iar în vorbă bărbatul acela cu înfățișarea aspră. — Nu văd decit lăudăroșenie și atita tot. Le vine ălora din „Proletarka" să se laude și să facă pe eroii, dar ia să-i vedem la noi în stepă, fără livezi și fără apă, în luptă cu arșița și cu vinturile uscate... Eu unul știu că-mi vine tare greu!

— Asta așa e, — răspunse liniștit moșneagul. — Noi trăim într-un loc bun. Pămîntul ne dă de toate. Și rodul muncii noastre îl vindem, că nu-i păcat. Dar eu, tovarășe dragă, știu bine cum am trăit noi aici înainte vreme. Sărăcie. Nici nouă nu ne ajungea, nici la piață n-aveam ce duce. Ziua-muncă era plătită slab. Dar cum l-am pus președinte pe Semion Luțenko, am început să ne ridicăm. Și de ce, mă rog matale? Pentru că-i gospodar. Zic oamenii de el că-i tare zgîrcit. O fi, nu zic ba. Cind e vorba de avutul colhozului, se face mai tare ca piatra. De-aia, vezi, e ordine în hambare și-n magazii. Știe să păzească banul colhozului și-i învață și pe oameni să fie chibzuiți. Șade și chitește ce treabă i-i de folos statului și colhozului și ce treabă ar putea fi păgubitoare. Acuma noi îi dăm bătaie cu porcii și cu păsările de apă. Ai să mă întrebi de ce? Păi de-aia, că osteneala asta e a naibii de spornică. La anul, la ălălalt an, încolo, o să-i dăm statului atita cărnărale...

Trenul se apropia de stație. Călătorii începură să se ridice, pregătindu-se să coboare. Bărbatul cel neras mai zăbovi. Scoase din buzunar punga cu tutun și i-o întinse pensionarului să-și răsucească și el o țigară, după care întrebă încetișor:

— Ia spune, moșule, da' de timplari n-aveți cumva nevoie?

— De ce mă-ntrebi?

— Is meseriaș. Timplar. Ce zici, m-ar primi Luțenko și pe mine în colhoz?

Traducere de ION BUNESCU

Note

Țărani care se hrănesc cu iarbă

Li-Sin-man, împărat neîncoronat al Coreii de sud și păpușă docilă în miinile imperialiștilor americani, a dus economia țării la marginile prăpastiei. Datorită acestui fapt, țăranii din Coreea de sud au ajuns la sapă de lemn. Odinioară, Coreea de sud era o țară exportatoare de orez. Acum însă, datorită ocupației americane și regimului terorist lisinmanist, producția de orez scade fără contenire. „Raiul" american pătruns în Coreea de Sud a adus țăranilor foamete cumplită. Așa se face că 980.000 țărani trăiesc într-o mizerie cruntă. Ziarele relatează că în unele provincii din Coreea de Sud, hrana de toate zilele a țăranilor o formează iarba, scoarța arborilor și tărițele.

Cu toate acestea Li-Sin-man e felicitat de stăpînii săi americani. Dealtminteri, acestia sînt singurii apărători ai hodorogului travestit în „conducătorul" Coreii de Sud.

G. SIMBATENI

„Democrație" americană

Pe reclamele multicolore ale societăților de turism și ale marilor hoteluri americane, Florida este prezentată ca un adevărat paradis pămîntesc. Aci, pe întinsele plaje de pe marginea Oceanului, vin să-și alunge plictiseala regii petrolului și oțelului, ai gumei de mestecat, rechinii ai finanțelor și mari demnitari. Hotelurile luxoase le oferă tot confortul, restaurantele servesc cele mai fine mîncăruri, orchestre renumite cîntă pînă în zori de zi.

Există însă o altă față a Floridei, cea adevărată, care nu se intîlnește niciodată pe vre-un afiș sau o reclamă. Este vorba de întinsele ferme de zeci de mii de hectare, cultivate cu griu și bumbac, cu livezi de meri și portocali. Pe aceste întinse domenii, proprietate a citorva plantatori miliardari, trudesc, încovoiați sub arzătorul soare al Floridei, zeci de mii de muncitori de „culoare". In această categorie cu denumire atît de insultătoare, intră muncitorii negri și porto-ricani. In ochii stăpînilor fermelor și ai vătafilor lor, un muncitor de „culoare" prețuiește cu mult mai puțin decît un animal. Inghesuiți în barăci neaerisite, trăind în condiții mizerabile, ei sînt plătiți cu a treia parte din salariul unui alb, deși munca pe care o depun este aceeași. Cit privește celelalte „drepturi" ale muncitorilor de „culoare", despre acestea vorbesc mai bine decît orice anumite tăblițe instalate discret mai peste tot locul. La intrarea restaurantelor, o tăbliță: „Intrarea oamenilor de culoare și a cîinilor strict oprită".

Pe plaje la fel. In autobuze, alte tăblițe indică locurile cele mai proaste ca fiind rezervate celor de culoare. In sălile de spectacole ori la manifestările sportive, se intîlnesc aceleași blestemate tăblițe.

Se pare însă că rasiștilor americani, toate aceste discriminări nu li s-au părut de-ajuns. Numai astfel se explică ideea care a țîșnit de curind în creerul înfierbîntat al unui mare fermier, idee care a fost pusă în practică în toate fermele din Florida.

Ce anume s-a gîndit „democratul" plantator din Florida? Există, s-a spus el, un loc unde atît muncitorii albi, cît și cei de culoare se intîlnesc, vrînd-nevrînd, de cîteva ori pe zi, pentru a-și îndeplini anumite necesități firești.

— Asta nu se poate admite! a sărit ars dumnealui. Și de îndată a construit la ferma domniei sale trei categorii de W.C.-uri. Unul pentru albi, altul pentru negri și al treilea pentru porto-ricani.

Ideea a fost îmbrățișată cu căldură și de ceilalți fermieri. Și astfel, pe întinsul Floridei, discriminarea rasială este acum aplicată și în locul unde albii cît și cei „de culoare" erau egali pînă de curînd. De altminteri supraveghetori speciali veghează la stricta respectare a ordinului.

După cum se vede, spiritul inventiv al „democraților" americani nu s-a desmințit nici de astă dată.

S. LEONARD

Ce sînt comisiile de împăciuire

Colțul JURIDIC

In vederea rezolvării mai operative a unor categorii obișnuite de litigii între cetățeni și în scopul descongestionării tribunalelor populare, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a emis de curînd un Decret pentru înființarea, pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, orășenești și de raion-orășenești, a unor **comisii de împăciuire.**

Aceste comisii de împăciuire sînt formate din doi deputați și un învățător sau profesor, avînd ca președinte pe unul din deputați.

In prezent la toate raioanele din Capitală și din țară s-au numit și au început să funcționeze aceste comisii de împăciuire. Unele raioane au înființat deocamdată cîte o comisie de împăciuire, altele cîte 2—3 comisii. Ele se înființează după necesitățile ce survin, adică după numărul litigiilor ce urmează a fi rezolvate. **Și la comune au fost înființate aceste comisii de împăciuire.**

Incepînd de la data funcționării comisiilor de împăciuire de pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare, organele de urmărire penală (procuratură și miliție), precum și tribunalele populare pentru acțiuni directe, nu mai primesc nici un fel de reclamații privind anumite infracțiuni, decît în anumite cazuri.

Infracțiunile care intră în competența acestor comisii sînt: **denunțarea calomnioasă, lovirea și vătămarea integrității corporale sau a sănătății, amenințarea și șantajul, injuria, abuzul de încredere, calomnia și defăimarea, infracțiunile locative, precum și strămutarea de hotare, desființarea semnelor de hotare, stricăciuni și alte tulburări aduse proprietății.**

Pentru toate aceste infracțiuni arătate mai sus, partea vătămată se poate adresa, — dacă infractorul este cunoscut, — la Tribunalul Popular competent să judece cauza numai dacă:

— prezintă o dovadă eliberată de comisia de împăciuire de pe lîngă comitetul executiv al sfatului popular respectiv din care reiese că nu s-a ajuns la împăcarea părților.

— după împăcarea părților, sub condiția reparării pagubei pricinuită prin infracțiune, făptuitorul nu respectă angajamentul luat.

— procedura nu s-a îndeplinit în termenul stabilit de lege, adică în 30 de zile de la data cînd partea vătămată s-a adresat comisiei de împăciuire.

Cînd vre-unul din infractori este necunoscut, partea vătămată se poate adresa organelor de urmărire penală pentru identificarea lui.

Pe scurt, comisia de împăciuire procedează astfel: după ce primește în scris sau verbal reclamația, fixează un termen și chiamă părțile încercînd împăcarea lor, dîndu-le sfaturi, arătîndu-le sancțiunile ce decurg din nerespectarea legilor etc. In caz de împăcare, dacă sînt și pagube materiale pricinuite de infracțiunea săvîrșită, părțile vor stabili de comun acord valoarea despăgubirilor.

Părțile se vor prezenta personal, iar minorii se vor prezenta cu reprezentanții legali.

In caz de refuz de împăcare a părților, sau în caz de neprezentare, comisia de împăciuire va încheia un proces verbal (refuz de împăcare sau neprezentare). Acest proces verbal va servi părții vătămate pentru a se putea adresa instanței de judecată. De asemenea, dacă partea vătămată (reclamantul) nu se prezintă în 2 termene consecutive în fața comisiei de împăciuire, plîngerea se consideră retrasă.

Legiuitorul a prevăzut ca ședințele comisiilor de împăciuire să se țină duminicile, sau în alte zile de odihnă, pentru a nu se răpi oamenilor muncii timpul necesar producției.

Deputații și cetățenii care fac parte din aceste comisii de împăciuire vor trebui să lucreze în așa fel încît să imprime cetățenilor ce se perindă prin fața comisiilor respectul față de legile țării, față de bunurile colective și cele individuale. Ei trebuie să-și exercite sarcinile ce le sînt acordate de lege, căutînd să rezolve just și partinic reclamațiile oamenilor muncii, astfel încît cetățenii să vadă în aceste comisii de împăciuire o instituție juridică de tip nou.

VASILE BRAILOIU
Procuror

Lucrările de întreținere a culturilor de porumb în regiunea Constanța

(Urmare din pag. 1-a)

în stepă începe seceta. Din această cauză apariția mătăsii se face cu 8—14 zile mai tîrziu ca inspicatul, deci fecundarea nu se poate face normal, știuleții rămînînd incomplet acoperiți cu boabe ceea ce scade recolta cu 20—25 la sută.

Prin polenizarea suplimentară artificială acest neajuns se înlătură.

Profesorul Musiiko recomandă polenizarea suplimentară artificială repetată de 1—3 ori din 3 în 3 zile. Sînt mai multe metode: a) adunarea polenului în cornete și scuturarea lui pe mătase; b) scuturarea pe mătase a mănunchiului de spice adunate; c) scuturarea polenului cu ajutorul unei frînghii purtată deasupra lanului de către două persoane care merg călare. Frînghia lovind spicele de porumb, scutură polenul pe mătase.

Ori care ar fi metoda, polenizarea suplimentară artificială trebuie repetată de 2—3 ori în orele de dimineață.

La stațiunea I.C.A.R. Mărculești, experimentîndu-se în anii 1948—1951 metoda polenizării suplimentare artificiale la porumb, cu toată seceta din perioada aplicării polenizării suplimentare, s-a obținut, în medie pe 3 ani, un spor de 262 kg la ha (10,6 la sută) cînd lucrarea s-a făcut de 2 ori, față de varianta nepolenizată. Cînd polenizarea suplimentară s-a făcut de 3 ori, s-a obținut în medie un spor de recoltă de 601 kg la ha sau de 23,3 la sută.

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 28, 29 și 30 mai 1957

Institutul Meteorologic Central anunță pentru următoarele trei zile timpul probabil:

In țară: Vremea se menține răcoroasă și ploioasă în cea mai mare parte a teritoriului țării cu cer mai mult noros. Inseninări trecătoare se vor produce în orele de amiază. Vîntul va sufla moderat din sectorul estic cu intensificări locale în sudul și răsăritul țării.

Temperatura aerului staționară va crește ușor la sfîrșitul intervalului în partea de sud-vest a țării. Minimele vor oscila între 1 și 5 grade în nord-est și între 3 și 15 grade în restul țării, iar maximele vor fi cuprinse între 15 și 24 grade.

Temperatura solului se va menține coborîtă, în acest interval de timp fiind cuprinsă în general în regiunile de deal și cîmpie la adîncimile de 5 la 20 cm între 10 și 15 grade.

Solul va continua să fie în general foarte umed și în unele zone excesiv de umed în stratul de la suprafață.

INSEMNĂRI DE DRUM
Prin Iugoslavia(1)

Mă aflam de cîteva zile în Belgrad. Făcusem cunoștință cu frumosul bulevard Terazie, locul preferat de plimbare al belgrădenilor, mă obișnuisem cu topografia așezării importantelor instituții grupate în jurul pieții Marx-Engels, aflasem ce rost avuseseră altă dată stînca și grota artificială din parcul fostului palat regal (acolo, fostul rege, ca să se distreze, creștea niște pui de lup pe care-i hrănea personal), — admirasem seara vitrinele cu mult gust aranjate de pe artera ce începe din spatele impozantului palat „Albania", și aflasem și cîte ceva despre firea liniștiților și sobrilor cetățeni ai capitalei iugoslave.

Dar nu Belgradul era ținta călătoriei mele. Belgradul era un scurt popas și un început. De aici urma să plec, împreună cu colegii de la un ziar agricol („Zadruga") al cărui invitat eram, să vizitez cîteva sate și unități agricole din diferitele republici ce formează Federația Iugoslavă. Am fost de acord cu propunerea ce mi s-a făcut ca să-mi încep drumeția ce avea să dureze aproape două săptămîni, cu regiunea în care trăiesc mulți romîni, — Banatul sîrbesc. Așa s-a făcut că am pornit prima oară spre Vîrșeț, orășelul de reședință al raionului cu același nume.

Pe drumurile Vîrșețului

Autogara din Belgrad. Lume multă cu osebire țărani din satele din împrejurimi, care după ce și-au desfăcut produsele aduse spre vînzare și și-au făcut și ceva cumpărături, grăbesc să prindă autobuzele cu care se vor reîntoarce acasă. Caut cu privirea împreună cu colegul iugoslav, autobuzul ce avea să ne poarte cale de aproape 100 de km, la Vîrșeț. Colegul iugoslav e bucuros că autobuzul nostru nu-i unul de tip vechi, din cele englezești, care mai reușesc încă să supraviețuiască. Autobuzul cu care vom porni la drum e fabricat în Iugoslavia și acest lucru tovarășul de călătorie mi-l spune nu fără mîndrie. Îl înțeleg. Și eu la București i-aș fi spus la fel, dacă s-ar fi suit într-un autobuz fabricat în țara noastră.

Îndemnăm spre ușa de urcare. Deodată, rămîn surprins. In spate o bătrînică o aud spunîndu-i unui băiat care o însoțește:

— Vezi ce număr de scaun scrie pe țidulă!

Da, nu mă înșelasem. Era vorbă romînească rostită apăsat, așa cum o rostesc ardelenii și bănățenii noștri. Mărturisesc că nu mă așteptasem să-l întîlnesc atît de repede pe romînii de prin părțile Vîrșețului. E de prisos să mai spun că din acel moment, nu mai încercam atît de puternic simțămîntul pe care-l încearcă orice om cînd se află într-o țară străină.

În autobuz, am intrat în vorbă cu ei. Păreau uimiți cînd au aflat că sînt tocmai de la București. Un medic veterinar de prin părțile acelea și cunoscut după cît am înțeles oamenilor, — a încercat să ne ajute să risipim reținerea firească ce-i împiedică de obicei pe cunoscuții de curînd să lege mai temeinic vorba. Am aflat ceva ce mi-a fost confirmat mai tîrziu și de către reprezentanții autorităților din Vîrșeț — anume, că romînii din această regiune sînt oameni harnici și buni gospodari. Hărnicia și chibzuiala le asigură un trai bun.

Vedere din Vîrșeț. În fund se vede catedrala catolică, o construcție monumentală veche.
(Foto autorul)

După ce am ajuns la Vîrșeț am mai aflat și altele. Romînii din părțile Vîrșețului sînt mari iubitori de tradiții pe care se străduiesc să le păstreze și să le dezvolte. Manifestările culturale și serbările organizate cu ajutorul învățătorilor și ai fiilor lor, care studiază la diferite școli, demonstrează cu prisosință cele afirmate mai sus.

Statul iugoslav asigură azi minorității romîne drepturi egale, cu ale celorlalți cetățeni ai țării.

Am avut prilejul să văd cum le este asigurat romînilor dreptul la învățătură în limba romînă. În 11 sate din raionul Vîrșeț, sînt școli de 8 ani în limba romînă. În celelalte sate cu romîni sînt școli de 6 sau 4 ani. In Vîrșeț există secții romîne la școala de 8 ani, la liceul superior și la școala normală.

Această școală are de asemenea catedră de limba romînă. O casă de editură asigură tipărirea în limba romînă a cărților de școală, a traducerilor unor opere literare din limba sîrbă, a unor lucrări a cărților literaturii romîne și chiar a unor lucrări literare originale ale unor elemente talentate din rîndul intelectualilor romîni. Această casă de editură are și un ziar „Libertatea" care apare săptămînal la Vîrșeț, un ziar bilunar pentru copii și o revistă literară.

In vizita pe care am făcut-o la secția romînă a școlii de 8 ani și la liceul din Vîrșeț m-am convins de strădania pe care o depun învățătorii, propunătorii (un grad în învățămînt intermediar între învățător și profesor) și profesorii romîni pentru a-i pregăti cît mai bine pe elevi. Era de-adreptul emoționant să vezi cum micuții din clasa a 4-a se întreceau să răspundă la repetiția organizată de dascălul lor tov. Buza Ion în cinstea vizitei noastre. Simțeam în zvicnirile acelea nerăbdătoare ale miinilor băieților și fetițelor ambiția de a ne arăta nu numai că știu botanică, dar și că dascălul se poate bizui pe ei.

Nu mai prejos s-au arătat elevii din clasa a 7-a a liceului, pe care i-am găsit la o ședință a cercului geografilor ce dezbăteau un referat despre formarea dunelor în Banat. Damian Ion, Ungur Teodor ca și ceilalți care au discutat referatul ținut de colega lor Belici Zdenka au adus completări originale care au arătat atenția pe care o dau prezentării lor în afara cursurilor școlare.

Cu băieții și fetele de la liceu am stat pe urmă mai mult de vorbă. Ei mi-au povestit despre activitatea Organizației Tineretului Popular din școala lor. Eu le-am răspuns apoi la întrebările pe care mi le-au pus cu privire la activitatea organizației U.T.M. în școlile noastre. M-am despărțit cu greu de acești tineri promițîndu-le că în cele ce voi scrie la întoarcerea mea în țară, voi pomeni neapărat și despre ei.

A. NESTOR

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 21, etapa din 26 mai 1957:

I	Belgia — R.P. Romînă.	1
II	R.P.R. (tineret) — Anglia (tineret)	2
III	R. Cehoslovacă — Țara Galilor	1
IV	Energia Mediaș — Energia Hunedoara.	X
V	Locomotiva Cluj — Locomotiva Timișoara.	2
VI	Energia Arad—Energia Lupeni.	2
VII	Energia 1 Mai Ploești — Energia Moreni.	X
VIII	Locomotiva Constanța — Locomotiva Gara de Nord.	X
IX	Recolta Reghin — Știința Cluj	X
X	Știința Iași — Progresul Focșani	2
XI	Progresul Suceava — Știința București	X
XII	Energia Reșița — Energia Baia Mare.	1

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 22, etapa din 2 iunie 1957:

I. R.P.F.I. — R.P.R. (handbal masc.)
II. Progresul Focșani — Dinamo Bacău
III. Recolta Fălticeni — Știința Iași
IV. Energia Hunedoara — Energia Reșița
V. Energia Lupeni — Energia C. Turzii
VI. Locomotiva Arad — Recolta Reghin
VII. Energia Baia Mare — Energia Mediaș
VIII. Energia Moreni — Energia Cîmpina
IX. Torino — Napoli
X. Lazio — Genoa
XI. Padova — Juventus
XII. Atalanta — Internazionale

MECIURI DE REZERVA

A. Progresul Sibiu — Locomotiva Cluj.
B. Dinamo Bîrlad — Progresul C.P.C.S

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"